

[หน้าแรก](#) [ติดต่อ TCI](#) [ฐานข้อมูล TCI](#) [ตัว TCIIF](#) [การประชุม/อิมบรา](#) [รายชื่อผู้จัด TCI](#) [เกตเวย์ค้นหาบทความ](#) [กรอบดูแลผู้ใช้งาน](#) [FAQ](#)

ผลการประเมินคุณภาพวารสารที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI

โปรดระบุหมายเลข ISSN หรือชื่อของวารสารที่ต้องการทราบผลประเมิน :

ค้นหา

ลำดับ	ชื่อวารสาร	ISSN	เจ้าของ	จัดอยู่ในวารสาร กลุ่มที่	สาขา
1	Veridian E-Journal, Silpakorn University	1906-3431	บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ศิลปากร	1	มนุษยศาสตร์และ สังคมศาสตร์

ลิขสิทธิ์ © 2560 TCI

สงวนลิขสิทธิ์ ห้องสมุดไทย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าฯ พระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 13000 โทร. 035-477-1000 โทรสาร 035-477-1001 อีเมลล์: tci.thai@gmail.com

อีเมลล์: tci.thai@gmail.com

ภาพอนาคตการพัฒนากำลังคนเพื่อรองรับอุตสาหกรรมโทรทัศน์ระบบดิจิตอลของประเทศไทยใน 5 ปีข้างหน้า

The Scenario of Workforce Development for Support Digital Television of Thailand Industrial in the next 5 Years

พิทักษ์ ไปริ厄 (Pituk Piriew)

นำชัย พันธุ์ผล (Numchai Tanupol)

นรินทร์ สังข์รักษ์ (Narin Sungrugsa)

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพการณ์ข้อมูลพื้นฐานและการพัฒนากำลังคนและสมรรถนะของบุคลากรอุตสาหกรรมโทรทัศน์ระบบดิจิตอลของประเทศไทย 2) วิเคราะห์ยุทธศาสตร์ในการพัฒนากำลังคนและสมรรถนะของบุคลากรอุตสาหกรรมโทรทัศน์ระบบดิจิตอลของประเทศไทย 3) รับรองยุทธศาสตร์ในการพัฒนากำลังคนและสมรรถนะของบุคลากรอุตสาหกรรมโทรทัศน์ระบบดิจิตอลของประเทศไทย โดยดำเนินการวิจัย 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ศึกษาสภาพการณ์และความต้องการด้านการพัฒนากำลังคนและสมรรถนะของบุคลากรอุตสาหกรรมโทรทัศน์ระบบดิจิตอลในประเทศไทย วิเคราะห์เอกสาร (Documentary Analysis) จากเอกสารหนังสือ ตำรา แผ่นพับ สื่อชนิดต่างๆ และอินเทอร์เน็ตผ่านเว็บไซต์ต่างๆ ผู้วิจัยสัมภาษณ์เชิงลึกจำนวน 9 คน 2) วิเคราะห์และร่างยุทธศาสตร์ในการพัฒนากำลังคนและสมรรถนะของบุคลากรอุตสาหกรรมโทรทัศน์ระบบดิจิตอลในประเทศไทย โดยการใช้เทคนิคการวิจัยแบบอนาคต EDFR ทั้ง 2 ครั้ง รวมจำนวน 24 คน 3) ผู้วิจัยดำเนินการจัดเสวนาสร้างสรรค์ปัญญา (Seminar Forum) เพื่อรับรองข้อเสนอเชิงนโยบาย (Policy Meeting) มีผู้เข้าร่วมได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จำนวน 17 คน

ผลจากการวิจัยพบว่า (1) สภาพการณ์ของการพัฒนากำลังคนและสมรรถนะของบุคลากรอุตสาหกรรมโทรทัศน์ระบบดิจิตอลของประเทศไทย 1) การพัฒนากำลังคนและสมรรถนะของบุคลากรขาดการเตรียมการที่ดีและขาดการให้ความรู้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องจึงเป็นสาเหตุที่ทำให้มีอุปสรรคต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม การเตรียมความพร้อมในการผลิตบุคลากรทางด้านระบบดิจิตอลไม่เพียงพอที่จะรับมือกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น 2) ผู้ประกอบการในช่วงระยะเริ่มต้นต้องการบุคลากรที่มีประสบการณ์ เชี่ยวชาญ ให้อยู่รอดได้เร็วที่สุด มุ่งเน้นที่จะซื้อตัวบุคลากรมากกว่าการพัฒนาจากภายในองค์กร 3) ผู้ประกอบการพัฒนากำลังคนและสมรรถนะของบุคลากรภายในโดยการปรับเปลี่ยน โยกย้าย หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ที่มีประสบการณ์ไปปฏิบัติงาน ก่อนให้เหมาะสมที่สุด (Put the right man in the right job) 4) บุคลากรที่มีความสำคัญที่สุดทำให้คุณภาพ

สาขาวิชาการจัดการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ศาสตราจารย์ ดร. คงวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

รองศาสตราจารย์ ดร. คงวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

รายการโทรทัศน์ที่จะทำให้มีเรทดึงสูงมีผู้ชมจำนวนมากและสะท้อนต่อรายได้ ได้แก่ เจ้าของสถานประกอบการผู้อำนวยการสถานีโทรทัศน์ ครีเอทีฟ (Creative) นักตัดต่อ (Editor) ผู้ดูแลด้านเสียง (Sound Engineer) และผู้ดูแลด้านคอมพิวเตอร์กราฟฟิก (Computer Graphic) 5) สถานประกอบการสถานีโทรทัศน์ระบบทีวีดิจิตอลมีความต้องการที่จะพัฒนากำลังคนและสมรรถนะของบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงานของอุตสาหกรรมโทรทัศน์ระบบทีวีดิจิตอล 6) สถาบันการศึกษามีการพัฒนากำลังคนและสมรรถนะในหลักสูตรเกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมโทรทัศน์ระบบทีวีดิจิตอล 7) สถาบันการศึกษามีการพัฒนากำลังคนและสมรรถนะในหลักสูตรเกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมโทรทัศน์ระบบทีวีดิจิตอล 8) สถาบันการศึกษา เช่น ทุนการศึกษา ทุนการวิจัย ฝึกอบรม สัมมนา 9) คณะกรรมการประจำเสียง กิจการโทรทัศน์ควรเป็นหน่วยงานที่ให้ความสำคัญและสนับสนุนการพัฒนา กำลังคนและสมรรถนะของผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งบุคลากรภายในหน่วยงานมีงบประมาณที่แน่นอนร่วมกับคณะกรรมการรัฐมนตรีรัฐมนตรีของกระทรวง ผู้ประกอบการ สถาบันการศึกษา เช่น ทุนการศึกษา ทุนการวิจัย ฝึกอบรม สัมมนา (2) จากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก ทำให้สามารถพัฒนากลยุทธ์การพัฒนากำลังคนและสมรรถนะบุคลากรเพื่อรับอุตสาหกรรมโทรทัศน์ระบบทีวีดิจิตอลของประเทศไทยใน 5 ปีข้างหน้า ได้ 1) กลยุทธ์ ได้แก่ 1) กลยุทธ์การกำหนดสร้างความร่วมมือรัฐรัฐคู่นิยม วัฒนธรรมในการพัฒนากำลังคนและสมรรถนะของบุคลากร 2) กลยุทธ์การส่งเสริมการสร้างค่านิยม วัฒนธรรมการพัฒนากำลังคนและสมรรถนะบุคลากร ติดตามการดำเนินงานอย่างชัดเจนและอย่างต่อเนื่อง 3) กลยุทธ์กำหนดคุณลักษณะของผู้นำที่ต้องการของหน่วยงานในการพัฒนากำลังคน สมรรถนะบุคลากร 4) กลยุทธ์การสร้างหลักสูตรภาวะผู้นำที่เหมาะสม สอดคล้องกับค่านิยม วัฒนธรรมของหน่วยงานด้านพัฒนากำลังคน 5) กลยุทธ์การพัฒนาขีดความสามารถเฉพาะด้านที่เอื้อต่อการพัฒนากำลังคน สมรรถนะบุคลากร 6) กลยุทธ์สร้างหลักสูตรการพัฒนากำลังคน สมรรถนะของบุคลากรให้เอื้อต่อด้านการพัฒนากำลังคน 7) กลยุทธ์พัฒนาระบบการเรียนรู้ด้านการพัฒนากำลังคน สมรรถนะของบุคลากร 8) กลยุทธ์การพัฒนาหน่วยงานต่างๆ ที่เอื้อต่อการพัฒนากำลังคน สมรรถนะของบุคลากร 9) กลยุทธ์วิเคราะห์กำหนดความจำเป็นของงานหรือกระบวนการทำงานที่จำเป็นต้องปรับ ประยุกต์ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการพัฒนากำลังคน สมรรถนะของบุคลากร 10) กลยุทธ์วางแผนและดำเนินงานให้อย่างเป็นรูปธรรมนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ในการปฏิบัติงาน 11) กลยุทธ์การจัดทำระบบการรับข้อเสนอแนะในการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ในการพัฒนา สมรรถนะของบุคลากร และ (3) จากการวิจัยในครั้งพบร่วมกับกลยุทธ์ที่นำเสนอ มีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติ

คำสำคัญ : ยุทธศาสตร์, กลยุทธ์, การพัฒนากำลังคน, อุตสาหกรรมโทรทัศน์ระบบทีวีดิจิตอล

Abstract

This research aimed to 1) to study fundamental information of workforce development and competencies of manpower in area of Thai's digital television industrial 2) Analysis strategies in Term of workforce development and competencies of Thai's digital television industrial 3) Build strategy and policy for workforce and competency of Thai's digital television industrial. The research process including 3 steps 1) to study current needs of

workforce development and competencies in area of Thai's digital television industrial from document study from varity source such as text book, website, company profiled and in-depth interview with 9 stakholder2) Draft strategies policy workforce development and competencies in area of Thai's digital television industrial by using EDFR technique with 24 key stakeholders 3) Arranged for seminar forum for confirm and support policy meeting with 17 key stakholders.

The research finding of workforce development inside digital television broadcasting industry for Thailand are (1) Current situation of workforce development. 1) Lack of preparation improvement and readiness for business growth 2) lack of experience, especially in begining stage and intent to spend more money by recruiting from outside organization more than development from internal organization 3) Rotation and put the right man in the right jobs 4) Key stakeholder on organization who will help to build high rating score reflect with income such as director, creative, editor, sound engineer and computer graphic 5) Organization needs workforce development program to increase capability skill set 6) University to open and develop program not enough for digital television 7) Support form key stakeholder such as government, Ministry of ICT, annully budget, education instution granting scholarship funding and research.

(2) In regard to an analysis of external and internal environment factor that 11 strategies for workforce development inside digital television broadcasting industry for Thailand in next 5 years 1) strategies of esthablishment in cooperative with promoting core values and culture's workforce development 2) strategies of support and promoting core values, development plan, build capability, strengthen continually support 3) strategies of leadership attribute 4) strategies of leadership skill set and leadership development program 5) strategies of capability to support skill set 6) strategies of capability to support workforce development 7) strategies of learning and improvement 8) strategies of development each department to support workforce development 9) strategies of process improvement adjustable information and technology 10) strategies of yearly end planning for evaluate, and self assessment 11) strategies of comment and feedback for improvement and (3) Comment form seminar forum support and can be transfer to practice.

Keyword : strategy, manpower development, digital television, Thailand digital television Industrial

บทนำ

โลกในปัจจุบันได้รับผลกระทบจากการเกิดกระแสโลกร้อนมีวันหยุด ห้างห้ามเทคโนโลยี สภาพสังคม สภาพแวดล้อมในการทำงาน สังคม เศรษฐกิจ สิ่งเหล่านี้ล้วนมีผลต่อการบริหารขององค์กรทั้งสิ้น (Mohd , Maureen and Anthony, 2011) ไม่ว่าจะด้วยการเปลี่ยนแปลงจากสังคมที่เป็นเกษตรกรรมไปสู่การยุค เศรษฐกิจแบบใหม่จะต้องหันมาปรับเปลี่ยนโครงสร้างต่างๆ การเพิ่มผลิตภาพขององค์กร (Margaret, Dani 2011) จึงจะมีการวางแผนกำหนดกลยุทธ์องค์กรสร้างความได้เปรียบในธุรกิจที่มีความซับซ้อน (Turley, 2012) การบริหารองค์กรที่มีความซับซ้อนจะต้องบริหารบุคลากรที่มีคุณภาพ รักษาบุคลากรที่ดี ที่เก่ง ไว้ให้อยู่กับองค์กร ให้มากที่สุด (Sheila, Paul and Richard, 2000) และสร้างความผูกพัน สร้างความพึงพอใจ สร้างความ จริงรักภักดีของบุคลากร เพื่อรับผิดชอบหน้าที่ของพนักงาน (Heung-Jun Jeon, 2012) การที่จะดำเนินธุรกิจนั้นก็ จะต้องได้รับผลกระทบในธุรกิจที่จะมาจากการเปลี่ยนแปลงและองค์กรนั้นก็จะต้องเปลี่ยนแปลงปรับตัว

ธุรกิจบริการโทรทัศน์ในโลกนี้มีการปรับเปลี่ยนพัฒนาทางระบบเทคโนโลยี เพื่อให้เหมาะสมกับการใช้ บริการของผู้รับบริการเกิดความพึงพอใจที่สุดในธุรกิจกระจายเสียงและโทรทัศน์ ในประเทศไทยก็เกิดการ เปลี่ยนแปลงจากเดิมในวงการโทรทัศน์ที่เกิดสถานีโทรทัศน์ส่งออกอากาศเมื่อวันที่ 24 มิถุนายน 2498 ในสมัย ของจอมพล ป. พิบูลสงคราม สถานีโทรทัศน์ ช่อง 4 บางขุนพรหม กรุงเทพมหานคร โดยใช้ระบบสัญญาณเสียง สัญญาณภาพ ที่เรียกว่าระบบโทรทัศน์แบบอนาคตในระบบ PAL (Phase Alternating Line) เป็นระบบ เป็นระบบ การส่งสัญญาณมาสู่โทรทัศน์ระบบที่วีดิจิตอลประเทศไทย คณะกรรมการรัฐมนตรีไดลงมติเลือกระบบ DVB-T2 ส่งผล กระทบต่อผู้ประกอบกิจการสถานีโทรทัศน์ ผู้ผลิตรายการ ผู้รับชมโทรทัศน์ ผู้ผลิตโทรทัศน์ และผู้จำหน่าย โทรทัศน์และผู้ที่เกี่ยวข้องในอุตสาหกรรม (สุชาติ สุภาพ, 2556)

จากการศึกษาข้อมูลประเทศไทยพบว่าปัจจุบันของการเปลี่ยนเปลี่ยนในครั้งนี้ทางเทคนิคไม่ใช่ปัญหา เลย แต่ปัญหานั้นคืออุตสาหกรรมโทรทัศน์ระบบที่วีดิจิตอลเพิ่มจำนวนขึ้นด้านธุรกิจ จำนวน 24 ช่อง ในด้าน กำลังคนที่อยู่ในอุตสาหกรรมโทรทัศน์ระบบที่วีดิจิตอลมีประมาณ 24 คน ด้าน จำนวน 24 ช่อง ในด้าน อุตสาหกรรมโทรทัศน์ระบบที่วีดิจิตอลขาดแคลนในสาขาวิชาชีพนี้ 2) การผลิตบุคลากรด้านอุตสาหกรรมโทรทัศน์ ระบบที่วีดิจิตอลไม่มีคุณสมบัติเพียงพอ กับองค์กรที่ต้องการ 3) การขาดแนวทางการพัฒนาอัตรากำลังคนใน อุตสาหกรรมโทรทัศน์ระบบที่วีดิจิตอลที่จะรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรม 4) สมรรถนะของบุคลากรที่มีอยู่ ไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงานมีส่งผลกระทบต่อคุณภาพของรายการโทรทัศน์ การเติบโตของอุตสาหกรรมโทรทัศน์ ระบบที่วีดิจิตอลและยังจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพของรายการโทรทัศน์ การเติบโตของอุตสาหกรรมโทรทัศน์ ระบบที่วีดิจิตอลและยังจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพของรายการโทรทัศน์ และกิจการโทรทัศน์แห่งชาติ, 2556) ซึ่งการวิจัยนี้จะให้เห็น คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรทัศน์แห่งชาติ, 2556) ซึ่งการวิจัยนี้จะให้เห็น ภาพอนาคตการพัฒนากำลังคนและสมรรถนะเพื่อรับอุตสาหกรรมโทรทัศน์ระบบที่วีดิจิตอลของประเทศไทย ใน 5 ปีข้างหน้าและยุทธศาสตร์การพัฒนากำลังคนและสมรรถนะจะเป็นอย่างไร

ดังนั้นผู้วิจัยต้องการศึกษาภาพอนาคตการพัฒนากำลังคนและสมรรถนะเพื่อรับอุตสาหกรรม โทรทัศน์ระบบที่วีดิจิตอลของประเทศไทยใน 5 ปีข้างหน้าในด้านยุทธศาสตร์การพัฒนากำลังคนและสมรรถนะจะ เป็นอย่างไร เพื่อเป็นแนวทางการพัฒนาการปฏิบัติของผู้ที่เกี่ยวข้องได้แก่ คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง

กิจการโทรทัศน์และกิจการโทรทัศน์แห่งชาติ ผู้ประกอบการสถานีโทรทัศน์ระบบทีวีดิจิตอล ผู้ประกอบการผลิตรายการโทรทัศน์ สถาบันการศึกษาที่มีหลักสูตรทางด้านโทรทัศน์และวิทยุกระจายเสียง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัย ไว้ดังนี้ 1) เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานและภาพอนาคตการพัฒนาがらสังคมและสมรรถนะของบุคลากรอุตสาหกรรมโทรทัศน์ระบบดิจิตอลของประเทศไทย 2) เพื่อวิเคราะห์ให้ได้มาซึ่งยุทธศาสตร์ในการพัฒนาがらสังคมและสมรรถนะของบุคลากรอุตสาหกรรมโทรทัศน์ระบบดิจิตอลของประเทศไทย 3) เพื่อสังเคราะห์และยืนยันยุทธศาสตร์ในการพัฒนาがらสังคมและสมรรถนะของบุคลากรอุตสาหกรรมโทรทัศน์ระบบดิจิตอลของประเทศไทย

ขอบเขตของการวิจัย

1. ขอบเขตด้านพื้นที่ งานวิจัยนี้ผู้วิจัยศึกษาวิจัยในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยเข้าไปสำรวจและลงภาคสนาม เพื่อเก็บข้อมูลในพื้นที่ดังกล่าว ทั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการการสัมภาษณ์เชิงลึก ณ สถานที่ปฏิบัติในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา การศึกษาวิจัยเรื่อง “ภาพอนาคตการがらสังคมเพื่อรองรับอุตสาหกรรมโทรทัศน์ระบบดิจิตอลของประเทศไทยใน 5 ปีข้างหน้า” ได้ศึกษาข้อมูลทั่วไปของอุตสาหกรรมโทรทัศน์ระบบดิจิตอล สถานการณ์ของอุตสาหกรรมโทรทัศน์ระบบดิจิตอล การพัฒนาがらสังคมขององค์กร สมรรถนะของบุคลากรตลอดจนปัญหาและอุปสรรคในด้านการพัฒนาがらสังคมและสมรรถนะของบุคลากรในอุตสาหกรรมโทรทัศน์ระบบดิจิตอลและแนวโน้มด้านการพัฒนาがらสังคมและสมรรถนะของคนอุตสาหกรรมโทรทัศน์ระบบดิจิตอลในประเทศไทยใน 5 ปี ข้างหน้า โดยผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดดังต่อไปนี้

- แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาがらสังคมและสมรรถนะของคน
- ข้อมูลทั่วไปของนโยบาย แผน และยุทธศาสตร์เกี่ยวกับโทรทัศน์ระบบดิจิตอลของประเทศไทย
- แนวคิดเกี่ยวกับการวางแผนยุทธศาสตร์
- แนวคิดการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม (SWOT) และการวิเคราะห์โครงสร้าง (7S)
- แนวคิดเกี่ยวกับเทคนิคการวิจัยอนาคตแบบ EDFR

3. ขอบเขตด้านเวลา

การดำเนินการวิจัยเรื่องนี้ผู้วิจัยจะใช้ระยะเวลา 1 ปี โดยเริ่มต้นวิจัยตั้งแต่เดือนพฤษภาคม พุทธศักราช 2558 – ธันวาคม พุทธศักราช 2559

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาがらสังคมและสมรรถนะ

การพัฒนาがらสังคมกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เป็นวิธีการช่วยให้พนักงานสามารถพัฒนาตัวเองให้ศักยภาพอย่างเต็มที่เพื่อให้มุ่งไปในทิศทางเดียวกันกับวัตถุประสงค์และแผนปฏิบัติการโดยรวมขององค์กร (สำนักเลขานุการคณะกรรมการรางวัลคุณภาพแห่งชาติ, 2545) เป็นทรัพย์สินที่มีค่าสูงขององค์กรและการใช้ทรัพยากร

มนุษย์ให้เกิดประโยชน์อย่างสมดุลที่สุดในองค์กรโดยสร้างขีดความสามารถให้กับมนุษย์ไปพร้อมกับการพัฒนาองค์กรอย่างมีดุลยภาพ (โสภณ ภูเก้าล้วน, รัฐิวรณ์ สินธุนอก, 2557)

กระบวนการเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ ทัศนคติ ความสามารถให้กับพนักงานในองค์กรอย่างเป็นระบบผ่านกิจกรรมการฝึกอบรมพัฒนารูปแบบต่างๆ ที่ใช้สภาพแวดล้อม การปรับเปลี่ยนวัฒนธรรมองค์กรเพื่อให้พนักงานเกิดการพัฒนาตนเองและผู้อื่น เพื่อนำไปสู่เป้าหมาย 1) องค์กรมีผลผลิต ผลิตภาพที่ดีขึ้น 2) พนักงานมีความเจริญก้าวหน้าในงาน มีคุณภาพชีวิตที่ดี 3) ชุมชน สังคมเข้มแข็ง 4) ประเทศชาติมีความสงบร่มเย็น มีความสามารถในการแข่งขัน (จิระประภา อัครบรร, 2549) ยังมีการกล่าวถึงการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์คือการพยายามให้พนักงานมีความรู้ ทักษะ พฤติกรรมที่ทำให้พนักงานสามารถปรับปรุงความสามารถในการจัดการกับความท้าทายในงานได้ทั้งในปัจจุบันและอนาคต (อนันต์ชัย คงจันทร์, 2557) ผ่านการการเรียนรู้และพัฒนาตนเองให้พนักงานด้วยวิธีทางเลือกต่างๆ ที่สำคัญๆ (บุษกร วัชรศรีโรจน์, 2555) เช่น การจัดระบบทางความคิด จัดกลยุทธ์การสร้างคน (ชาติชาย ณ เขียงใหม่, 2554) ผู้เน้นที่ปรับปรุง พัฒนาพนักงานทั้งด้านความสามารถและทักษะ ผ่านกระบวนการวางแผนอย่างเป็นระบบพัฒนาอย่างต่อเนื่อง (Invancevich, Konopaske, 2556) ทำงานให้องค์กรนั้นอย่างเต็มที่ (Reilly, Williams, 2554) มีความเชี่ยวชาญ (Truss, Mankin, Keiiher, 2556) ให้เป็นไปตามความคาดหวังของแต่ละงานและความต้องการของลูกค้า (Noe, Hellenbeck, Gerhart, Wright, 2555) และที่สำคัญการพัฒนากำลังคนจะช่วยรองรับการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นเกือบทุกๆ กรณี (กฤชณัณฑ์ เลาหนับ, 2555)

จากข้างต้นนั้นการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้คำนิยามได้ว่าเป็นกระบวนการที่จะค้นหาความรู้ ความสามารถ ทักษะ ของบุคลากรมาเพื่อพัฒนาในจุดแข็งของพวากษาให้สามารถแสดงออกซึ่งผลงานที่ดี โดยดำเนินการให้สอดคล้องกับเป้าหมายขององค์กร

แนวคิดเกี่ยวกับกลยุทธ์หรือยุทธศาสตร์

การศึกษาด้านกลยุทธ์หรือยุทธศาสตร์ (Strategic Planning) เป็นการวางแผนที่นำมาใช้เพื่อกำหนดแผนการทำงานด้านต่างๆ ในระยะยาวอย่างสอดรับกับสถานการณ์ โดยให้ความสำคัญกับสิ่งที่ตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้า เพื่อให้องค์กรก้าวไปในอนาคตจากการวิเคราะห์ปัจจัยที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง และผลกระทบต่อองค์กรในอนาคต จะทราบทิศทาง แนวทางปฏิบัติที่จะบรรลุตามเป้าหมายต่างๆ (สรรชัย เดียว ประเสริฐกุล, 2555) ช่วยพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันอย่างต่อเนื่อง ไม่หยุดนิ่ง (จักร ติงศักดิ์, 2549) จะประกอบด้วยกลยุทธ์ได้หลายฯ อย่างภายในองค์กร และมีความแตกต่างกันในแต่ละองค์กร (เนตร พัฒนา ยาวิราช, 2550) อย่างเป็นขั้นตอนมีบุคคลเข้ามาเกี่ยวข้องในแต่ละทุกระดับร่วมมือกันให้องค์กรอยู่เหนือกว่าคู่แข่งขัน (รังสรรค ประเสริฐศรี, 2548) ในภาษาอังกฤษใช้คำว่า strategy راكศพท์ภาษากรีกคือ strategos หมายถึงแม่ทัพใหญ่ ส่วนในภาคธุรกิจจะเปลี่ยนจากคำว่ายุทธศาสตร์ให้เป็นคำว่ากลยุทธ์ คือ วิธีการที่จะทำให้องค์กรเกิดผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ (สมิตร สุวรรณ, 2554) การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกองค์กรและระดับปฏิบัติการที่ต้องสนองตอบวิธีการนั้นเพื่อไปสู่จุดหมายเดียวกัน (วัฒนา วงศ์เกียรติ, 2555) กลยุทธ์ระดับองค์กร กลยุทธ์ระดับธุรกิจ ระดับหน่วยงานที่เหมาะสมจะทำให้สามารถแข่งขันกับคู่แข่ง (อัจฉรา จันทร์ฉาย, 2555)

การสร้างความสอดคล้องระหว่างเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้จะต้องมีความชัดเจนในการสร้างคุณค่า มีองค์ประกอบ 3 ประการ 1) ทางด้านปริมาณ 2) การกำหนดเงื่อนเวลา 3) กำหนดให้เป็นการสร้างคุณค่าให้รู้จักโดยทั่ว กัน (Kaplan, Norton, สมพงษ์ สุวรรณจิตกุล, 2548) ทั้งนี้การกำหนดกลยุทธ์สร้างความได้เปรียบในการแข่งขันและลดโอกาสความเสี่ยงเปรียบขององค์กรให้บรรลุวัตถุประสงค์ (ศักดิพันธ์ ติวนิลรัตน์, 2553) และมีกระบวนการวางแผนกลยุทธ์ที่เหมาะสม (วัฒนา วงศ์เกียรติ, 2555)

ข้างต้นสามารถสรุปกลยุทธ์คือ การวางแผนและกำหนดวิธีการไปสู่จุดหมายปลายทางอย่างเป็นขั้น เป็นตอน มีพิธีทางที่แน่นอน สอดคล้องกับเป้าหมายขององค์กรระยะยาวให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมภายใน และภายนอก เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภายนอกได้บนพื้นฐานของการปฏิบัติงานร่วมมือกันระหว่างระดับนโยบายและระดับปฏิบัติการ จึงจะสามารถทำประสมความสำเร็จตามวัตถุประสงค์

ข้อมูลทั่วไปของนโยบาย แผน และยุทธศาสตร์เกี่ยวกับโครงสร้างระบบดิจิทัลของประเทศไทย

การประมูลคลื่นความถี่โทรศัพท์มือเดือนธันวาคม พ.ศ. 2556 ที่ผ่านมาในประเภทบริการธุรกิจ ระดับชาติเป็นการเปลี่ยนแปลงในกระบวนการเปลี่ยนผ่านการส่งสัญญาณโทรศัพท์จากระบบอนalogไปสู่ระบบดิจิตอลจะส่งผลกระทบต่อประชาชนคนไทยทั้งประเทศ เนื่องจากโทรศัพท์มือถือเป็นสื่อที่สำคัญที่สุดของสังคมไทยมีการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อนี้ประมาณ 98% และรับข้อมูลรายการบันเทิงในชีวิตประจำวัน การเปลี่ยนแปลงในครั้งนี้จะนำมาซึ่งการบริการโทรศัพท์ที่ดีกว่าเดิมทั้งในเชิงคุณภาพ ปริมาณ และความหลากหลาย นับว่าเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะและประชาชนทั่วประเทศไทย เมื่อเป็นแบบนี้จำเป็นอย่างยิ่งที่ประชาชนทุกคนต้องสร้างความเข้าใจ เตรียมความพร้อมกับการให้บริการใหม่ ซึ่งอาจจะรวมไปถึงการติดตั้งเทคโนโลยีและการออกแบบใหม่ๆ ที่เกี่ยวข้องของรัฐจะต้องดำเนินการสร้างความเข้าใจให้กับประชาชนในเรื่องโทรศัพท์ระบบดิจิตอลและจะเป็นประโยชน์อย่างแท้จริงแก่ประชาชนในครั้งนี้ ประเทศไทยพยายามในการเปิดให้บริการโทรศัพท์ระบบดิจิตอลก็จะมีระบบ HDTV ซึ่งมีความชัดสูงตามแผนของกรรมการกระจายเสียงและกิจการโทรศัพท์ (กสท.) ในคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม แห่งชาติ (กสท.) จำนวน HDTV มีทั้งหมด 7 ช่อง ซึ่งมีความชัดเจนเป็นการนำไปสู่เทคโนโลยีสมัยใหม่ มีประโยชน์ ส่วนที่เป็นทีวีดิจิตอลมาตรฐาน (SDTV) ความคมชัดธรรมดา แต่ให้ภาพ เสียงที่ดีกว่าระบบอนาล็อก (สุชาติ สุภาพ, 2556) โดยจัดให้มีประเภทอยู่เป็นช่องธุรกิจสำหรับเด็ก เยาวชนและครอบครัว จำนวน 3 ช่อง ช่องธุรกิจประเภทข่าวสาร 7 ช่อง และช่องธุรกิจทั่วไป 7 ช่อง สำหรับ HDTV จะให้บริการในประเภทบริการธุรกิจทั่วไปทั้งหมดมี 7 ช่อง รวมเป็นโทรศัพท์มือถือระบบดิจิตอลทั้งหมด จำนวน 24 ช่อง ในส่วนของการกระจายเสียงและกิจการโทรศัพท์มือถือ 12 ช่อง เป็นของรัฐฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร ฝ่ายตุลาการ องค์กรอิสระ และของนิติบุคคลไม่แสวงกำไร โดยคำนึงถึงอำนาจหน้าที่และความจำเป็น (พนา ทองมี เจือ, 2557) ซึ่งการดำเนินงานของกรรมการกระจายเสียงและกิจการโทรศัพท์มือถือที่จัดทำการเปลี่ยนเทคโนโลยีของโทรศัพท์มือถือนั้นมีการจัดทำอย่างเป็นขั้นเป็นตอน ซึ่งมีการจัดทำเป็นแผนยุทธศาสตร์ดังนี้ อุปใน 5.6 ที่ว่าด้วยแผนยุทธศาสตร์การเปลี่ยนผ่านไปสู่การรับสัญญาณวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรศัพท์ในระบบดิจิตอล ตามแผน

ยุทธศาสตร์การเปลี่ยนผ่านไปสู่การรับส่งสัญญาณวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ในระบบดิจิตอล (สำนัก
กรรมการกิจการวิทยุกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และโทรคมนาคมแห่งชาติ, 2556)

แนวคิดการวิเคราะห์สภาพแวดล้อม(SWOT) และการวิเคราะห์โครงร่าง (7S)

SWOT Analysis คือ การวิเคราะห์สภาพองค์การเพื่อให้พบสิ่งที่สำคัญที่เป็นปัจจัยของการดำเนินงานเพื่อจะไปสู่อนาคต มีความหมายดังนี้ 1) Strengths หมายถึง จุดแข็งหรือข้อได้เปรียบ 2) Weaknesses หมายถึง จุดอ่อนหรือข้อเสียเปรียบ 3) Opportunities หมายถึง โอกาสที่จะดำเนินการได้ 4) Threats หมายถึง อุปสรรค ข้อจำกัดหรือปัจจัยที่คุกคามการดำเนินงานขององค์กร SWOT Analysis ดังนี้ 1) หลักการสำคัญของ SWOT ก็คือการวิเคราะห์โดยการสำรวจสภาพแวดล้อม 2 ด้าน ได้แก่ สภาพแวดล้อมภายในและสภาพแวดล้อมภายนอก ซึ่งเป็นการวิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อน เพื่อให้รู้ต้นเอง รู้จักสภาพแวดล้อม ชัดเจนและวิเคราะห์โอกาส-อุปสรรค การวิเคราะห์ปัจจัยต่าง ๆ ทั้งภายนอกและภายในในองค์กร 2) ประโยชน์ของ การวิเคราะห์ SWOT ช่วยให้เข้าใจได้ว่ามีอิทธิพลต่อผลการดำเนินงานขององค์กร 3) ขั้นตอน SWOT Analysis จะครอบคลุมขอบเขตของปัจจัยที่กว้างจะต้องวิเคราะห์ทั้งสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกองค์กร มีขั้นตอนดังนี้ (1) การประเมินสภาพแวดล้อมภายในองค์กรจะเกี่ยวกับการวิเคราะห์และพิจารณาทรัพยากรและความสามารถภายในองค์กรทุกๆ ด้าน เพื่อที่จะระบุจุดแข็ง (S-Strengths) และจุดอ่อน (W-Weaknesses) ขององค์กร (2) การประเมินสภาพแวดล้อมภายนอกโดยพิจารณาโอกาส (O-Opportunities) และอุปสรรค (T-Threats) ทางการดำเนินงานขององค์กรที่จะได้รับผลกระทบจากสภาพแวดล้อมต่างๆ (3) ระบุสถานการณ์จากการประเมินสภาพแวดล้อมเมื่อได้ข้อมูล

จากที่กล่าวข้างต้นการวิเคราะห์ SWOT สรุปได้ว่าคือ การวิเคราะห์หาความช่องทางของการได้เปรียบในการแข่งขันเพื่อการอยู่รอดในภาระการเปลี่ยนแปลงพัฒนาขีดความสามารถขององค์กร โดยพิจารณาจากสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกนำไปสู่การประเมินสถานะการณ์พิจารณาตัดสินใจและกำหนดกลยุทธ์ที่จะดำเนินธุรกิจต่อไป

กรอบแนวคิด 7s McKinsey

แนวคิด 7s McKinsey เป็นกระบวนการสร้างความมั่นใจว่าทุกส่วนขององค์กรที่ทำงานด้วยความสามัคคี 7s McKinsey โดย Tom Peter และ Robert Waterman ผู้เชี่ยวชาญด้านการทำงานเป็นที่ปรึกษาของ McKinsey & Company ได้นำเสนอแนวคิด 7 ด้านสำหรับตรวจสอบภายในองค์กรจะต้องมีความใกล้ชิดกันภายในองค์กรจะนำมาใช้ในหลากหลายของสถานการณ์ที่มุ่งมองของการจัดทำแห่งให้เป็นประโยชน์ เช่น ปรับปรุงประสิทธิภาพการทำงาน จัดหน่วยงานและกระบวนการที่จำเป็นจะต้องควบรวมหรือยุบรวมกัน ปัญหาของการใช้แนวคิดนี้คือการนำไปใช้โดยไม่คำนึงถึงวิธีการที่จะต้องตัดสินใจที่จะกำหนดขอบเขตของพื้นที่ที่จะต้องศึกษาและประกอบด้วย 1) กลยุทธ์ คือการสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันให้เหนือคู่แข่ง 2) โครงสร้างคือวิธีการกำหนดโครงสร้างขององค์กร 3) ระบบ คือกิจกรรมประจำวันและวิธีการที่พนักงานมีส่วนร่วมในการทำงาน 4) สไตล์ คือสไตล์ของความเป็นผู้นำ 5) พนักงาน คือความสามารถที่นำไปของพนักงานในองค์กรที่จะทำให้องค์กร

ประสบความสำเร็จ 6) ทักษะ คือทักษะและความสามารถที่แท้จริงของพนักงานที่ทำให้ก้าวองค์กรและ 7) ค่านิยมร่วมกันที่กำหนดนี้เป็นศูนย์กลาง โดยกำหนดให้สอดคล้องกับเป้าหมาย (ปกรณ์ ปริยากรณ์, 2542)

McKinsey's 7-S Model มีปัจจัยการบริหาร 7 ด้าน ที่ใช้ในการประเมินสถานการณ์ภายในองค์กร และต้องมีความสมดุลที่มีผลต่อการบรรลุความสำเร็จขององค์กร ซึ่งเป็นวิธีการหนึ่งที่ใช้วิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในองค์กร (สมยศ นาวีการ, 2541) มีการประสานความสอดคล้องภายในองค์กร (Organization Alignment) การดำเนินการในส่วนอื่นๆ (สาคร สุขศรีวงศ์, 2550) มีทรัพยากรมนุษย์ที่เป็นผู้ปฏิบัติงานให้มีคุณภาพระหว่างกันและกระบวนการปฏิบัติงานหรือวัฒนธรรมขององค์กรก็จะให้ความสำคัญกับปัจจัยใน Software (Richard Tanner Pascale and Anthony G. Althos, 1981) และให้ความสำคัญต่อความรู้สึกและบรรยากาศในการปฏิบัติงานกระตุนให้ตื่นตัว เกิดความพึงพอใจจะส่งผลให้มีส่วนร่วมในงานและเป้าหมายนั้นประสบความสำเร็จเสมอ (รงชัย สันติวงศ์, 2533)

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมมหภาค (Macro Environment) จะครอบคลุมสภาพแวดล้อมทั่วไปที่ส่งผลกระทบโดยรวมต่อองค์กรทุกองค์กรในสังคม ประกอบด้วย 1) สภาพแวดล้อมทางสังคมและวัฒนธรรม (Socioculture) 2) สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ (Economic) 3) สภาพแวดล้อมทางการเมืองและกฎหมาย (Political & Legal) 4) สภาพแวดล้อมทางเทคโนโลยี (Technology) 5) สภาพแวดล้อมระหว่างประเทศ (Dalf, R., 2006) โดยองค์กรแต่ละแห่งจะได้รับผลกระทบจากสภาพแวดล้อมมหภาคแต่ละประเภทแตกต่างกัน องค์กรจะต้องวางแผนเพื่อเตรียมพร้อมและปรับตัวรองรับต่อสู่กับการแข่งขันได้ (สาคร สุขศรีวงศ์, 2550)

จากที่กล่าวข้างต้นสรุปได้ว่าการวิเคราะห์ 7s คือการวิเคราะห์ปัจจัยทั้ง 7 ด้านมีจุดเชื่อมโยงและสร้างความสมดุลของการบริหารขององค์กรเพื่อใช้ในการตัดสินใจสำหรับการดำเนินธุรกิจให้เป็นไปอย่างเกี่ยวข้องกัน ทำอย่างเป็นระบบเป็นขั้นตอนมีแบบแผนที่ชัดเจน โดยในการวิเคราะห์ 7s จะช่วยทำให้องค์กรสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรได้ เมื่อนำไปตัดสินใจทางการดำเนินงานและนำไปปฏิบัติอย่างถูกต้อง

การวิจัยอนาคตด้วย EDFR (Ethnographic Delphi Futures Research)

การวิจัย EDFR เป็นการวิจัยอนาคต (Futures Research) เป็นการสำรวจเพื่อศึกษาแนวโน้มที่เป็นไปได้ ทั้งที่พึงประสงค์และไม่พึงประสงค์ เพื่อที่จะหาทางทำแนวโน้มที่พึงประสงค์ให้เกิดขึ้นและจัดแนวโน้มที่ไม่พึงประสงค์ให้หมดไปหรือลดน้อยลง โดยมีความเชื่อพื้นฐานที่ว่าอนาคตเป็นเรื่องที่สามารถทำการศึกษาได้อย่างเป็นระบบ ความเชื่อของมนุษย์มืออาชีพต่อการตัดสินใจในอนาคต มนุษย์จึงสามารถสร้างอนาคตได้ ทั้งนี้จุดมุ่งหมายของการวิจัยในอนาคตมีใช้การทำนายที่ถูกต้อง แต่การวิจัยอนาคตจึงมีประโยชน์ในการกำหนดนโยบาย การวางแผน การตัดสินใจในการปฏิบัติที่จะนำไปสู่การสร้างอนาคตอันพึงประสงค์

เทคนิคการวิจัยอนาคตแบบ EDFR (Ethnographic Delphi Futures Research) ดร. จุมพล พูลภัทรชิวน ประจำภาควิชาสารัตถศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นผู้พัฒนาขึ้นในปี พ.ศ. 2522 โดยเป็นการผสมผสานระหว่างเทคนิคการวิจัยแบบ EFR (Ethnographic Futures Research) และเดลฟี่ (Delphi) เข้าด้วยกัน เป็นเทคนิคการวิจัยที่รวมเอาจุดเด่นหรือข้อดีของเทคนิค EFR และเทคนิค Delphi เข้าด้วยกันทั้งสองเทคนิคช่วยแก้จุดอ่อนของแต่ละเทคนิคได้เป็นอย่างดี การวิจัยแบบเทคนิค EDFR (Ethnographic

Delphi Futures Research) เป็นเทคนิควิธีการวิจัยอนาคตที่ตอบสนองจุดมุ่งหมายและความเชื่อพื้นฐานของ การวิจัยอนาคตมากที่สุดวิธีหนึ่งในปัจจุบัน

ลักษณะของงานวิจัย มีดังนี้

1) เป็นวิจัยที่เป็นพหุมิติหลายเรื่องหลายปัญหาเกี่ยวข้องกัน ปัญหาจะกระทบกันหมด นโยบาย จำเป็นต้องมีลักษณะเป็น Multi - Dimensional 2) การวิจัยที่มุ่งการพิจารณาข้อสรุปที่ใช้หลักเหตุผลที่ สอดคล้องกับ ข้อมูล คือ มีลักษณะเป็น Inductive and Empirical เพราะการกำหนดนโยบายต้องมีที่มาและมี ข้อมูลประกอบสนับสนุน 3) เน้นความต้องการของผู้บริโภคเป็นสำคัญทำแล้วต้องดูผู้ใช้ที่สำคัญจึงจะมีมีปัญหาว่า “ไม่ตอบสนองผู้ใช้” 4) เน้นตัวแปรที่เปลี่ยนแปลงได้ เพราะนโยบายทุกอย่างต้องมีการจัดกระทำ (Manipulate) หากจัดกระทำไม่ได้ไม่สามารถทำอย่างอื่นต่อไปได้ 5) การวิจัยแบบนี้จะต้องยอมรับคุณค่าและอำนาจในการ ตัดสินใจของผู้วิจัยจะเป็นบังคับให้ตัดสินใจไม่ได้ หน้าที่ผู้วิจัยคือให้เข้าได้รับข้อมูลผู้บริหารจะตัดสินใจอย่างไรก็ได้ คุณค่าของผู้วิจัยอยู่ที่ความชัดเจนของจุดยืนที่สนใจและต้องยอมรับคิดที่ผู้วิจัยมีด้วย

จากข้างต้นกล่าวสรุปได้ว่าการวิจัยอนาคต EDFR เป็นเทคนิคการวิจัยที่มุ่งตอบสนองจุดมุ่งหมายและ ความเชื่อพื้นฐานของการวิจัยอนาคตในปัจจุบันเป็นการวิจัยที่รวมเอาเทคนิค EFR และ Delphi เข้าด้วยกัน ขั้นตอนต่างๆ ของ EDFR คล้ายกับ Delphi โดยขั้นตอนแรกเป็นการสัมภาษณ์แบบ EFR และนำข้อมูลที่ได้มา วิเคราะห์ สังเคราะห์ แล้วสร้างเป็นเครื่องมือ ซึ่งส่วนใหญ่มักจะเป็นแบบสอบถามแล้วส่งไปให้ผู้เชี่ยวชาญเพื่อหา ฉันสามาติ (Consensus) หลังจากนั้นนำคำตอบที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อหาแนวโน้มที่มีความเป็นไปได้มากและมีความ สอดคล้องทางความคิดระหว่าง กลุ่มผู้เชี่ยวชาญเพื่อสรุปและเขียนเป็นภาพอนาคต

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ภาพอนาคตการกำลังคนเพื่อรองรับอุตสาหกรรมโตรทัศน์ระบบที่วีดิจิทอลในประเทศไทย 5 ปีข้างหน้า” ที่ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงนโยบาย (Policy Research) ร่วมกับเทคนิคการ วิจัยเชิงอนาคตแบบ EDFR (Ethnographic Delphi Futures Research) โดยใช้การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพและ การวิเคราะห์เอกสาร (Documentary) ซึ่งกำหนดให้ ผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ที่ทำงานเกี่ยวกับยุทธศาสตร์พัฒนา กำลังคนและสมรรถนะของอุตสาหกรรมโตรทัศน์ระบบดิจิทอลในประเทศไทยและผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นอาจารย์ใน สถาบันอุดมศึกษาที่จัดการเรียนการสอนด้านการพัฒนากำลังคน สมรรถนะ และโตรทัศน์ระบบดิจิทอล รวมทั้งผู้ ที่มีส่วนได้ส่วนเสียด้านการพัฒนากำลังคน สมรรถนะ และโตรทัศน์ระบบดิจิทอล เป็นหน่วยวิเคราะห์ (Unit of analysis) กำหนดวิธีการศึกษาไว้ ดังนี้

1. ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลพื้นฐานและภาพอนาคตด้านการพัฒนากำลังคนและสมรรถนะของบุคลากร อุตสาหกรรมโตรทัศน์ระบบที่วีดิจิทอลของประเทศไทย
2. ผู้วิจัยดำเนินการร่างยุทธศาสตร์ในการพัฒนากำลังคนและสมรรถนะของบุคลากรอุตสาหกรรม โตรทัศน์ระบบดิจิทอลของประเทศไทย ซึ่งกำหนดวิธีการศึกษาไว้คือ จะใช้เทคนิคการวิจัยอนาคต EDFR ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จำนวน 24 คน

3. ผู้วิจัยจัดการประชุมเพื่อยืนยันข้อเสนอเชิงนโยบาย (Policy Meeting) ในการจัดทำร่างและยุทธศาสตร์ในการพัฒนาがらสังคมและสมรรถนะของบุคลากรอุตสาหกรรมโทรทัศน์ระบบดิจิตอลของประเทศไทย ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จำนวน 17 คน

ขั้นตอนของการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ดำเนินการศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการด้านการพัฒนาがらสังคมและสมรรถนะของบุคลากรอุตสาหกรรมโทรทัศน์ระบบดิจิตอลในประเทศไทย 1) ผู้วิจัยวิเคราะห์เอกสาร (Documentary Analysis) 2) ผู้วิจัยสัมภาษณ์เชิงลึก เมื่อวิเคราะห์เอกสารแล้วผู้วิจัยดำเนินการสอบถามข้อมูลพื้นฐานและความต้องการ 3) ผู้วิจัยวิเคราะห์ SWOT Analysis และ McKinsey's 7-S Model จากเอกสารหนังสือ ตำรา แผ่นพับ สื่อชนิดต่างๆ และอินเทอร์เน็ตผ่านเว็บไซต์ต่างๆ เกี่ยวกับการพัฒนาがらสังคมและสมรรถนะบุคลากรของอุตสาหกรรมโทรทัศน์ระบบดิจิตอลในประเทศไทย เพื่อดำเนินการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรคในการพัฒนาการพัฒนาがらสังคมและสมรรถนะบุคลากรของอุตสาหกรรมโทรทัศน์ระบบดิจิตอลในประเทศไทย

ขั้นตอนที่ 2 ผู้วิจัยดำเนินวิเคราะห์และร่างยุทธศาสตร์ในการพัฒนาがらสังคมและสมรรถนะของบุคลากรอุตสาหกรรมโทรทัศน์ระบบดิจิตอลในประเทศไทย ผู้วิจัยกำหนดวิธีการศึกษาไว้คือ การใช้เทคนิคการวิจัยแบบอนาคต EDFR ทั้ง 2 ครั้ง รวมจำนวน 24 คน

ขั้นตอนที่ 3 ในขั้นตอนนี้เมื่อได้ร่างยุทธศาสตร์ที่ได้จากการดำเนินการขั้นตอนที่ 2 แล้ว ผู้วิจัยจะดำเนินการจัดเสวนาสร้างสรรค์ปัญญา (Seminar Forum) เพื่อยืนยันข้อเสนอเชิงนโยบาย (Policy Meeting) มีผู้เข้าร่วมได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จำนวน 17 คน เพื่อนำเสนอและยืนยัน 1) ข้อมูลพื้นฐานและภาพอนาคตด้านการพัฒนาがらสังคมและสมรรถนะของบุคลากรอุตสาหกรรมโทรทัศน์ระบบดิจิตอลของประเทศไทย 2) ร่างยุทธศาสตร์การพัฒนาがらสังคมและสมรรถนะของบุคลากรอุตสาหกรรมโทรทัศน์ระบบดิจิตอลในประเทศไทย เพื่อให้ที่ประชุมทุกกลุ่มที่เกี่ยวข้องได้ยืนยัน เสนอแนะ แก้ไข เพิ่มเติม และรับรองการวิจัยทั้ง 2 ข้อดังกล่าว

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญในการวิจัยที่ได้จากการบททวนเอกสารแนวคิดเกี่ยวกับภาพอนาคตการพัฒนาがらสังคมเพื่อรับอุตสาหกรรมโทรทัศน์ระบบดิจิตอลของประเทศไทย อีก 5 ปี ข้างหน้า แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi structured interview) และแบบสอบถามผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้จากการพัฒนาจากการวิเคราะห์จากแบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ เครื่องบันทึกวิดีโอ สมุดบันทึก ปากกา และทัวร์ผู้วิจัยในฐานะเป็นเครื่องมือที่สำคัญในงานวิจัยเชิงคุณภาพ

การตรวจสอบความน่าเชื่อของข้อมูล

ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้วได้ตรวจสอบความน่าเชื่อถือของข้อมูลด้วยวิธีการสามเหลี่ยม 3 ลักษณะ คือ 1) การตรวจสอบสามเสาต้นวิธีรวมข้อมูล (Methods triangulation) คือผู้วิจัยใช้วิธีการสังเกตควบคู่ไปกับการสัมภาษณ์พร้อมกันนั้นได้ศึกษาข้อมูลจากแหล่งเอกสารประกอบ 2) การตรวจสอบสามเสา

แหล่งด้านข้อมูล (Triangulation of sources) คือผู้วิจัยใช้ข้อมูลจากหลายแหล่งภายใต้วิธีการเดียวกันด้วยการสัมภาษณ์จากคนที่ต่างกัน เช่น ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ประกอบการสถานีโทรทัศน์ ผู้ประกอบการผลิตรายการโทรทัศน์ ผู้ชุมนุมรายการโทรทัศน์ โดยสัมภาษณ์และสอบถามในเรื่องเดียวกัน 3) การตรวจสอบสามเส้าด้านทฤษฎี (Theory Triangulation) คือ ผู้วิจัยใช้แนวคิด ทฤษฎีหลายๆ แนวทางที่ใช้สำหรับตีความหมายแก่ข้อมูลที่วิเคราะห์

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิจัยนี้การศึกษาภาพอนาคตการพัฒนาがらสังคมเพื่อรับอุตสาหกรรมโทรทัศน์ระบบดิจิตอลของประเทศไทยอีก 5 ปี ข้างหน้า วิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงนโยบาย (Policy Research) ร่วมกับเทคนิคการวิจัยเชิงอนาคตแบบ EDFR (Ethnographic Delphi Futures Research) โดยใช้การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพและการวิเคราะห์เอกสาร (Documentary) ซึ่งกำหนดให้ ผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ที่ทำงานเกี่ยวกับบุคลากร สถาบันฯ รวมทั้งผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียด้านการพัฒนาがらสังคม สมรรถนะ และโทรทัศน์ระบบดิจิตอล รวมทั้งผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียด้านการพัฒนาがらสังคม สมรรถนะ และโทรทัศน์ระบบดิจิตอลเป็นหน่วยวิเคราะห์ (Unit of analysis) ประกอบด้วย ขั้นตอนการวิจัย ระเบียบวิธีวิจัย ดำเนินการวิจัย เพื่อนำไปเผยแพร่และใช้เป็นแนวทางการพัฒนาがらสังคมเพื่อรับอุตสาหกรรมโทรทัศน์ระบบดิจิตอลของประเทศไทยอีก 5 ปี ข้างหน้า สำหรับ กสทช. ผู้ประกอบการสถานีโทรทัศน์ ผู้ประกอบการผลิตรายการโทรทัศน์ จะนำไปดำเนินการต่อไป

ผลการศึกษาและสรุปผลการศึกษา

การศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลในครั้งนี้ ผู้ศึกษาใช้การวิจัยเชิงนโยบาย (Policy Research) ร่วมกับเทคนิคการวิจัยเชิงอนาคตแบบ EDFR (Ethnographic Delphi Futures Research) โดยใช้การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพและการวิเคราะห์เอกสาร (Documentary) ซึ่งกำหนดให้ผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ที่ทำงานเกี่ยวกับบุคลากร สถาบันฯ รวมทั้งผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียด้านการพัฒนาがらสังคม สมรรถนะ และโทรทัศน์ระบบดิจิตอล รวมทั้งผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียด้านการพัฒนาがらสังคม สมรรถนะ และโทรทัศน์ระบบดิจิตอลเป็นหน่วยวิเคราะห์ (Unit of analysis) มีผลการศึกษาและสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพการณ์และข้อมูลพื้นฐานและการพัฒนาがらสังคมและสมรรถนะของบุคลากรอุตสาหกรรมโทรทัศน์ระบบดิจิตอลของประเทศไทย ที่ได้จากการวิเคราะห์เอกสาร การสังเกตแบบไม่มีส่วนร่วมและการสัมภาษณ์ สรุปได้ดังนี้ 1.1 สภาพการณ์ของอุตสาหกรรมโทรทัศน์ระบบดิจิตอลในประเทศไทยในปัจจุบัน ประเทศไทยในปัจจุบันมีการส่งสัญญาณ มี 2 ระบบ ประกอบด้วย ระบบการส่งสัญญาณแบบอนาล็อกและระบบการส่งสัญญาณแบบดิจิตอล ขณะนี้ยังดำเนินการควบคู่กับอุตสาหกรรมโทรทัศน์ ซึ่งสถานีโทรทัศน์ที่ส่งระบบดิจิตอลของประเทศไทย ประกอบด้วย ประเทศไทยซึ่งมีรายการเด็ก และเยาวชน มีจำนวน 4 ช่อง ได้แก่ ช่อง 4 ช่องไทยพีบีเอสเด็ก ช่อง 13 บริษัท บีบีซี-มัลติมีเดีย จำกัด (ช่อง 3)

ซึ่ง 14 บริษัท อสมท จำกัด (มหาชน) ซึ่ง 15 บริษัท ไทยทีวี จำกัด ในเครือทีวีพูลประเภทช่องรายการชั่วและสาระ มีจำนวน 10 ซึ่งได้แก่ ซึ่ง 1 ของ ททบ. 5 ซึ่ง 2 ของ สทท 11 ซึ่ง 3 ของ ไทยพีบีเอส ซึ่ง 16 บริษัท ไทย นิวส์ เน็ตเวิร์ค จำกัด (ทีเอ็นเอ็น) ซึ่ง 17 บริษัท ไทยทีวี จำกัด ในเครือทีวีพูล ซึ่ง 18 บริษัท ดีเอ็น บรรอด คาสท์ จำกัด เครื่อเดลินิวส์ (New) ซึ่ง 19 สปริงนิวส์ เทเลวิชั่น (Spring News) ซึ่ง 20 บริษัท 3เอ มาร์เก็ต ติ้ง จำกัด (Bright TV) ซึ่ง 21 บริษัท วอยซ์ ทีวี จำกัด (Voice TV) ซึ่ง 22 บริษัท เอ็นบีซี เน็กซ์ วิชั่น จำกัด ในเครื่อเนชั่น ประเภทช่องรายการทั่วไปความคมชัดมาตรฐาน (SD) มีจำนวน 7 ซึ่งได้แก่ ซึ่ง 23 บริษัท ไทย บรรอดคาสติ้ง จำกัด (Workpoint) ซึ่ง 24 บริษัท ทรู ดีทีวี จำกัด (True4You) ซึ่ง 25 บริษัท จีเอ็มเอ็ม เอสตี ดิจิทัล ทีวี จำกัด (Grammy25) ซึ่ง 26 บริษัท แบงคอก บีสสีเนส บรรอดแคลستิ้ง จำกัด ในเครื่อเนชั่น (NOW26) ซึ่ง 27 บริษัท อาร์.เอส เทเลวิชั่น จำกัด (ค่ายอาร์เอส) ซึ่ง 28 บริษัท บีอีซี-มัลติมีเดีย จำกัด ในเครื่อสถานีโทรทัศน์ซึ่ง 3 ซึ่ง 29 บริษัท โมโน บรรอดคาชาท์ จำกัด (MONO) ประเภทช่องรายการทั่วไปความคมชัดสูง (HD) มีจำนวน 7 ซึ่ง ซึ่ง 30 บริษัท อสมท จำกัด (มหาชน) (MCOT) ซึ่ง 31 บริษัท จีเอ็มเอ็ม เอชดี ดิจิทัล ทีวี จำกัด ซึ่ง 32 บริษัท ทรูบีเพล็ท วี บรรอดคาสท์ จำกัด ในเครื่อหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ (Thairath TV) ซึ่ง 33 บริษัท บีอีซี-มัลติมีเดีย จำกัด ในเครื่อสถานีโทรทัศน์ซึ่ง 3 ซึ่ง 34 บริษัท ออมรินทร์ เทเลวิชั่น จำกัด (Amrin TV) ซึ่ง 35 บริษัท กรุงเทพโทรทัศน์และวิทยุ จำกัด (ช่อง7) ซึ่ง 36 บริษัท บางกอก มีเดีย แอนด์ บรรอดคาสติ้ง จำกัด (PPTV) 1.2 จากการศึกษาพบว่าสถานการณ์และยุทธศาสตร์การพัฒนาがらสังคมและสมรรถนะของบุคลากรของอุตสาหกรรมโทรทัศน์ระบบทีวีดิจิทัลประเทศไทยยังขาดการเตรียมการที่ดีและขาดการให้ความรู้แก่ผู้ที่เกี่ยวข้องจะเป็นสาเหตุที่ทำให้มีอุปสรรคต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม การเตรียมความพร้อมในการผลิตบุคลากรทางด้านระบบทีวีดิจิ托ไม่เพียงพอที่จะรับมือกับการเปลี่ยนแปลงในครั้งนี้

การดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการในช่วงระยะเริ่มต้นต้องการบุคลากรที่มีประสบการณ์ เชี่ยวชาญ เพื่อให้ปฏิบัติงานได้ทันทีไม่ต้องเสียเวลาในการนิยแบบนี้จะทำให้ได้เปรียบผู้ประกอบการอื่นๆและจะสามารถทำให้อยู่รอดได้เร็วที่สุดในมุมของการพัฒนาがらสังคมและสมรรถนะของบุคลากรยังไม่ค่อยให้ความสำคัญมุ่งเน้นที่จะซื้อตัวบุคลากรมากกว่าการพัฒนาจากภายในองค์กร สิ่งที่ผู้ประกอบการดำเนินการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าเรื่องการพัฒนาがらสังคมและสมรรถนะของบุคลากรภายในโดยการปรับเปลี่ยน โยกย้าย หน้าที่และความรับผิดชอบของผู้ที่มีประสบการณ์ไปปฏิบัติงานก่อนให้เหมาะสมที่สุด (Put the right man in the right job) นอกจากนี้เพ็บว่า ผู้ประกอบการสถานโทรทัศน์ที่อยู่ในอุตสาหกรรมมาก่อนแม้ว่าจะเป็นระบบทีวีอนาลอกจะได้เปรียบผู้ประกอบการรายใหม่ที่เข้ามาสู่อุตสาหกรรมนี้ ซึ่งผู้ประกอบการรายใหม่ในระยะแรกจะพบกับปัญหาหลายประการในการดำเนินธุรกิจประสบปัญหาการขาดทุน การหารายได้ไม่เป็นไปตามเป้าหมาย บุคลากรที่มีอยู่ไม่สามารถส่งเสริมให้สถานประกอบการไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ซึ่งมีการลดจำนวนและเลิกจ้างพนักงานอย่างต่อเนื่อง สิ่งที่สำคัญของการดำเนินธุรกิจของสถานประกอบการในช่วงแรกคือการทำทุกภารกิจที่จะทำให้มีผลประกอบการที่ดีและอยู่รอดในอุตสาหกรรมนี้และให้ความสำคัญในการพัฒนาがらสังคมและสมรรถนะของบุคลากรน้อยมากสิ่งที่ส่วนใหญ่ให้เห็นอย่างชัดเจนที่มีผลต่อรายได้จะมาจากคุณภาพของรายการโทรทัศน์ ที่มีองค์ประกอบหลายๆ ด้านแต่สิ่งเหล่านั้นล้วนมาจากตัวของบุคลากรที่มีความสำคัญที่สุด ในการศึกษาครั้งนี้ต่อไปพบว่าตำแหน่งงานที่สามารถทำให้คุณภาพรายการโทรทัศน์ที่จะทำให้มีเรตติ้งเป็นดีมีผู้ชุมจำนวนมากและลงทะเบียน

ต่อรายได้ที่จะเข้ามายังสถานประกอบการนั้นได้แก่ เจ้าของสถานประกอบการ ผู้อำนวยการสถานีโทรทัศน์ ครีเอทีฟ (Creative) นักตัดต่อ (Editor) ผู้ดูแลด้านเสียง (Sound Engineer) ผู้ดูแลด้านคอมพิวเตอร์กราฟฟิก (Computer Graphic) ดังที่ได้กล่าวไว้เบื้องต้นในภาพรวมๆ ในตำแหน่งงานข้างต้นยังไม่มีความพร้อมในการพัฒนากำลังคนและสมรรถนะแต่มุ่งจะหารายได้เพียงอย่างเดียวเท่านั้นบ้างจากเริ่มดำเนินการของสถานประกอบการรายใหม่ที่เข้ามายังไม่มีการพัฒนาบุคลากรยังคงดำเนินธุรกิจไปได้แต่จะส่งผลต่อคุณภาพรายการโทรทัศน์ และรายได้ของสถานประกอบการโดยตรง หากไม่สามารถดำเนินการได้ดังกล่าวอาจจะมีสถานีโทรทัศน์บางสถานีที่ต้องปิดตัวลงหรือมีข้อพิพาทต่างๆ ที่ปรากฏได้แก่ข่องของบริษัท “ไทยทีวี” จำกัด ในเครือของทีวีพูลทั้ง 2 สถานี เมื่อมาศึกษาว่าผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันศึกษาต่างๆ พบว่า ผู้ที่สำเร็จการศึกษาด้าน ครีเอทีฟ (Creative) นักตัดต่อ (Editor) ผู้ดูแลด้านเสียง (Sound Engineer) ผู้ดูแลด้านคอมพิวเตอร์กราฟฟิก (Computer Graphic) ที่มาจากการศึกษาต่างๆ ในปัจจุบันมีความรู้เฉพาะทางเทคนิคดีและสามารถปฏิบัติงานได้หลายหน้าที่ บางคนสามารถทำงานสำเร็จได้ด้วยตนเอง เช่น การออกแบบงานรายการงานข่าวออกสถานีที่ สามารถทำงานทั้งครีเอทีฟ สร้างสรรค์รูปแบบงาน ตัดต่อภาพ ใส่ภาพคอมพิวเตอร์กราฟฟิกและลงเสียงต่างๆ ได้ด้วยตนเองอย่างเหมาะสม แต่อย่างไรก็ต้องศึกษาในครั้งนี้พบว่าสภาพการแข่งขันมีการแข่งขันด้านบุคลากรในช่วงเริ่มต้นนี้โดยเฉพาะคนที่มีความรู้ ความสามารถและตำแหน่งสูงหรือตำแหน่งตำแหน่งสำคัญมีการแข่งตัวกันอย่างรุนแรง ที่ปรากฏได้แก่ ผู้อำนวยการสถานีโทรทัศน์ที่มีบทบาทสำคัญต่อการบริหารงาน ผลประกอบการของสถานี เมื่อเปิดสถานีโทรทัศน์เพิ่มขึ้นจึงต้องการแข่งขันกันเก่ง มีความรู้ ความสามารถ เพิ่มความรุนแรงมากขึ้น การเปลี่ยนงานของตำแหน่งงานครีเอทีฟ (Creative) นักตัดต่อ (Editor) ผู้ดูแลด้านเสียง (Sound Engineer) ผู้ดูแลด้านคอมพิวเตอร์กราฟฟิก (Computer Graphic) สาเหตุของการเปลี่ยนงานมาจากแรงจูงใจทั้งที่เป็นเงินเดือน ตำแหน่งงานที่สูงขึ้นและลักษณะของงานมีความท้าทายมากขึ้นพร้อมกับได้รับการพิจารณาเป็นพิเศษมาเปลี่ยนงานในครั้งนี้ เมื่อมาร่วมงานกันข้างเวลาหนึ่งพบว่าความรู้ ความสามารถของบุคลากรไม่ตรงตามที่คาดหวังไว้จะลาออกจากกลับมาปฏิบัติงานที่สถานประกอบการเดิม นอกจากนี้การศึกษาพบว่าคุณภาพของรายการโทรทัศน์ระบบทีวีดิจิตอลจะมีการพัฒนาให้มีคุณภาพมากขึ้นในด้านเทคนิค ได้แก่ นักตัดต่อ (Editor) ผู้ดูแลด้านเสียง (Sound Engineer) ผู้ดูแลด้านคอมพิวเตอร์กราฟฟิก (Computer Graphic) โดยเฉพาะทางด้านรายการถ่ายทอดทางด้านกีฬา คุณภาพทางด้านภาพคมชัดและเสียงที่มีคุณภาพมากกว่าเดิม ส่วนทางด้านคุณภาพของเนื้อหารายการโทรทัศน์ยังมีการพัฒนาไม่มากนักจะเป็นการทำแบบเดิมๆ นำมาทำรายการโทรทัศน์แบบซ้ำไปซ้ำมา (Remake) ในมุมมองของผู้ชมรายการด้านความนิยมของผู้ชมมีส่วนสำคัญต่อผลประกอบการของสถานประกอบการ เพราะคะแนนความนิยมรายการดีจะส่งผลต่อการขายโฆษณาต่างๆ ของแต่ละรายการดีขึ้นไปด้วยรายการโทรทัศน์ที่มีเนื้อหาสาระดี มีประโยชน์ต่อผู้ชม สังคม ประเทศ มักจะไม่ได้รับความนิยมซึ่งแสดงถึงคุณภาพของผู้ชม ประชาชนของประเทศไทย

ผลการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนากำลังคนและสมรรถนะของบุคลากรอุตสาหกรรมโทรทัศน์ระบบดิจิตอลของประเทศไทย พบว่า 1) นับตั้งแต่สถานประกอบการของอุตสาหกรรมโทรทัศน์ระบบดิจิตอลเปิดให้บริการจนถึงปัจจุบันเริ่มให้ความสำคัญต่อการพัฒนาบุคลากร พัฒนากำลังคนและสมรรถนะเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ดังที่เคย

กล่าวไว้ว่าด้วยต้นว่าในระยะเริ่มแรกนั้นมุ่งเน้นการดำเนินงานทุกวิธีเพื่อความอยู่รอดของกิจการจนถึงการพัฒนา กำลังคนและเริ่มให้ความสำคัญมากขึ้นตามลำดับ 2) สถานประกอบการสถานีโทรทัศน์ระบบทีวีดิจิตอลมีความต้องการที่จะพัฒนา กำลังคนและสมรรถนะของบุคลากรให้มีความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติงานของ อุตสาหกรรมโทรทัศน์ระบบทีวีดิจิตอล 3) สถาบันการศึกษามีการพัฒนา กำลังคนและสมรรถนะในหลักสูตร เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมโทรทัศน์ระบบทีวีดิจิตอลโดยตรงมีจำนวนน้อย 4) คณะกรรมการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ให้ควรเป็นหน่วยงานที่ให้ความสำคัญและสนับสนุนการพัฒนา กำลังคนและสมรรถนะของผู้ที่เกี่ยวข้องทั้ง บุคลากรภายในหน่วยงาน มีงบประมาณที่แน่นอนร่วมกับคณะกรรมการบริหาร ผู้ประกอบการ สถาบันการศึกษา เช่น ทุนการศึกษา ทุนการวิจัย ฝึกอบรม สมัมนา เป็นต้น 5) การกำหนดพิธีทางการพัฒนา กำลังคนและสมรรถนะของบุคลากรควรจะเป็นลักษณะการบูรณาการร่วมกันระหว่างผู้เชี่ยวชาญ สถาบันการศึกษาที่พร้อมเปิดหลักสูตรทางด้านโทรทัศน์ระบบทีวีดิจิตอลและผู้ประกอบการที่ต้องการพัฒนา ความรู้ ความสามารถ ทักษะของบุคลากร 6) การพัฒนาคนและสมรรถนะบุคลากรในประเทศไทยต้องมีการ ประเมิน ผู้ช่วยการโทรทัศน์ ผู้คุ้มครอง (กสทช.) และบุคลากร 7) คณะกรรมการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ การเงิน ผู้กำหนดงบประมาณ ทุนสำหรับอุตสาหกรรมโทรทัศน์ระบบทีวีดิจิตอล จำนวนแน่นอน 5-10% ของรายได้จาก การเป็นผู้กำหนดงบประมาณ จำกัด 8) การพัฒนา กำลังคนและสมรรถนะของ ผู้ประกอบการสถานีโทรทัศน์ระบบทีวีดิจิตอลอีก 5 ปีข้างหน้ามีความจำเป็นต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมนี้ ได้แก่ อุตสาหกรรมโทรทัศน์ระบบทีวีดิจิตอลอีก 5 ปีข้างหน้ามีความจำเป็นต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมนี้ ได้แก่ 8.1) เจ้าของผู้ประกอบการ ประกอบด้วย 8.1.1) การประกอบกิจธุรกิจด้านระบบทีวีดิจิตอล 8.1.2) กฎหมาย ธุรกิจของทีวีระบบดิจิตอล 8.1.3) กระบวนการผลิตรายการโทรทัศน์ของระบบทีวีดิจิตอล 8.1.4) การพัฒนา ทรัพยากรบุคคล 8.1.5) เทคโนโลยีระบบทีวีดิจิตอล 8.1.6) การบริหารการเงินและบัญชี 8.1.7) ความเป็นผู้นำ 8.1.8) ความคิดสร้างสรรค์ 8.2) ผู้อำนวยการผลิตรายการโทรทัศน์ในอุตสาหกรรมโทรทัศน์ระบบทีวีดิจิตอลอีก 5 ปีข้างหน้า ได้แก่ 8.2.1) การประกอบธุรกิจทางด้านทีวีระบบดิจิตอล 8.2.2) กฎหมายธุรกิจของทีวีระบบดิจิตอล 8.2.3) กระบวนการผลิตรายการโทรทัศน์ของทีวีระบบดิจิตอล 8.2.4) การพัฒนาทรัพยากรบุคคล 8.2.5) เทคโนโลยีของระบบทีวีดิจิตอล 8.2.6) การบริหารการเงินและบัญชี 8.2.7) ความเป็นผู้นำ 8.2.8) ความคิดสร้างสรรค์ 8.2.9) การปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพ 8.2.10) คุณธรรม จริยธรรม 8.3) การพัฒนา กำลังคนและ สมรรถนะทางด้าน Creative ของการ石榴ทัศน์ในอุตสาหกรรมโทรทัศน์ระบบทีวีดิจิตอลอีก 5 ปีข้างหน้า ได้แก่ 8.3.1) การคิดสร้างสรรค์ในมุมบางของสังคม 8.3.2) สื่อสารเพื่อการสร้างสรรค์สังคม 8.3.3) เทคนิคและ มุมมองของงานผลิตรายการด้านต่างๆ 8.3.4) บริหารต้นทุนในมุมผสมผสานการตลาดและการเงิน 8.3.5) สร้าง พื้นที่ทางความคิดแก่สังคมและไม่ยัดเยียดประเด็นต่างๆ 8.3.6) จริยธรรม จรรยาบรรณของการผลิตเนื้อหา 8.4) การพัฒนา กำลังคนและสมรรถนะทางด้านนักตัดต่อ (Editor) ผู้ดูแลด้านเสียง (Sound Engineer) ผู้ดูแลด้าน คอมพิวเตอร์กราฟิก (Computer Graphic) ของการ石榴ทัศน์ในอุตสาหกรรมโทรทัศน์ระบบทีวีดิจิตอลอีก 5 ปีข้างหน้า ได้แก่ 8.4.1) การคิดสร้างสรรค์ในงานที่ผลิตออกมานะ 8.4.2) มองมุมของผู้ชมมากกว่าการเป็นผู้ผลิต 8.4.3) เทคนิคและมุมมองของงานผลิตรายการด้านต่างๆ 8.4.4) บริหารต้นทุนในมุมผสมผสานการตลาดและ การเงิน 8.4.5) พัฒนาความรู้ทางด้านเทคนิคของตนเองอย่างต่อเนื่อง 8.4.6) มุ่งสู่การใช้เครื่องมือทางด้าน

เทคโนโลยีระบบที่วิดีจิตอล 8.4.7) จริยธรรม จรรยาบรรณของสื่อ 9) การพัฒนากำลังคนและสมรรถนะบุคลากรในอุตสาหกรรมโทรทัศน์ระบบที่วิดีจิตอลอีก 5 ปีข้างหน้า ประกอบด้วย 9.1) ด้านวิชาการ ความรู้ ความสามารถ ประกอบด้วย 9.1.1) การจัดการในธุรกิจโทรทัศน์ 9.1.2) การบริหารองค์กรและบุคลากร 9.1.3) การบริการเปลี่ยนแปลงของโทรทัศน์ระบบที่วิดีจิตอล 9.1.4) การมองภาพรวมของการดำเนินกิจการโทรทัศน์ 9.1.5) การปฏิบัติแบบ Muti – Skill : TV Digital 9.1.5) การมองอนาคตแบบเชิงลึกของธุรกิจ : TV Digital 9.2) ด้านปฏิบัติงานแบบ Muti – Skill : TV Digital 9.2.1) ทักษะการปฏิบัติงาน TV Digital 9.2.2) การเป็นนักปฏิบัติของงาน TV Digital 9.2.3) การใช้ความคิดสร้างสรรค์ทำรายการมากกว่าการซื้อรายการต่างประเทศ 9.2.4) การสร้างเนื้อหาและเทคนิคแบบผลงานที่ยอดเยี่ยมเป็นพิเศษ 9.2.5) ทักษะการปฏิบัติงานทางเทคนิคเฉพาะของงาน TV Digital 9.3) ด้านมนุษยสัมพันธ์ ได้แก่ 9.3.1) การสร้างแรงจูงใจและแรงบันดาลใจ 9.3.2) การบริหารค่าตอบแทนที่เหมาะสมกับสายงาน 9.3.3) สร้างความภาคภูมิใจ ศักดิ์ศรีในการทำงานของสายอาชีพ 9.3.4) ความคิดสร้างสรรค์ในการทำงานเป็นเพิ่ม 9.3.5) การสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ในการทำงานร่วมกัน 9.4) ด้านความก้าวหน้า ของสายอาชีพ ได้แก่ 9.4.1) ความเข้าใจในความก้าวหน้าของสายอาชีพ 9.4.2) การบริหารความก้าวหน้าในสายอาชีพ 9.4.3) การบริหารแรงจูงใจให้บุคลากรในความก้าวหน้าสายอาชีพ 9.4.4) การบริหารความแตกต่างของความก้าวหน้าในสายอาชีพ 9.4.5) การรักษาข้อมูลและกำลังใจเพื่อให้บุคลากรยังคงอยู่ในสายอาชีพ 9.4.6) การเข้าใจในภาพรวมของความก้าวหน้าในสายอาชีพอุตสาหกรรมโทรทัศน์ระบบที่วิดีจิตอล 10) การดำเนินการพัฒนากำลังคนและสมรรถนะของบุคลากรในอุตสาหกรรมโทรทัศน์ระบบที่วิดีจิตอลอีก 5 ปีข้างหน้าควรดำเนินการในทันที เพื่อให้ทันและเหมาะสมกับอุตสาหกรรม 11) การปรับตัวของบุคลากรที่ปฏิบัติงานในอุตสาหกรรมโทรทัศน์ระบบที่วิดีจิตอลหากไม่ปรับเปลี่ยนนั้นจะส่งผลให้บุคลากรนั้นออกจากอุตสาหกรรมนั้นไป 12) กสทช. ควรเป็นผู้มีบทบาท รับผิดชอบดูแลทิศทางการพัฒนากำลังคนและสมรรถนะบุคลากรของอุตสาหกรรมโทรทัศน์ระบบที่วิดีจิตอลอีก 5 ปีข้างหน้าให้ชัดเจน เพราะเป็นหน่วยงานที่ริเริ่มทุกอย่างของอุตสาหกรรมนี้ มีงบประมาณในการดำเนินงานร่วมกันหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยการตั้งคณะกรรมการร่วมกันทุกภาคส่วน 13) หน่วยงานที่จะเข้ามาร่วมกันพัฒนากำลังคนสมรรถนะของบุคลากรในอุตสาหกรรมโทรทัศน์ระบบที่วิดีจิตอลอีก 5 ปีข้างหน้า ประกอบด้วย 13.1) กสทช. 13.2) ผู้ประกอบการสถานีโทรทัศน์ 13.3) สถาบันการศึกษา 13.4) ผู้ประกอบการด้านการผลิตรายการโทรทัศน์ 13.5) สมาคม/สมาคมธุรกิจด้านสถานีโทรทัศน์ 13.6) ตัวแทนลูกจ้าง โดยร่วมกันกำหนดแผนงานอย่างมีแบบแผนของแต่ละหน่วยงานที่เริ่มต้นมาจากการกำหนด เสนอแก่คณะกรรมการพัฒนากำลังคนและสมรรถนะบุคลากรของอุตสาหกรรมโทรทัศน์ระบบที่วิดีจิตอลอีก 5 ปีข้างหน้า พร้อมจัดสรรงบประมาณให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ติดตามแผนงาน ประเมินผลงาน และบททวนแผนงานการพัฒนาดังกล่าว 14) สถาบันการศึกษา/หน่วยงานต่างๆ มีจำนวนมากเพียงพอและคุณภาพมากขึ้นรองรับการเจริญเติบโตของอุตสาหกรรม โดยควรเป็นบุคลากรที่พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง 14.1) การเปลี่ยนแปลงในอุตสาหกรรม 14.2) ความรู้ในธุรกิจที่ตนเองปฏิบัติ 14.3) ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรมในการผลิตรายการ 14.4) การบริหารเวลา กับการดำเนินธุรกิจ 14.5) การปรับปรุง พัฒนาการทำงานอย่างต่อเนื่อง 14.6) จริยธรรม จรรยาบรรณ จิตสำนึกของการเป็นผู้ประกอบการ 15) แนวทางและยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมโทรทัศน์ระบบที่วิดีจิตอลอีก 5 ปีข้างหน้า จะเป็นดังนี้ 15.1) หน่วยงานกองเจ้าหน้าที่ ฝ่าย

ทรัพยากรบุคคล ฝ่ายบุคคล ฝ่ายพัฒนาบุคคลจะเป็นหน่วยงานที่คู่แลและรับผิดชอบงานดังกล่าว 15.2) แนวทางการพัฒนากำลังคนเริ่มแรก ดังนี้ 15.2.1) การสอนงานแบบ On the job training ให้เกี่ยวข้องกับงาน 15.2.2) การดูงานต่างประเทศและในประเทศไทย 15.2.3) การวางแผนการพัฒนาคน/ความก้าวหน้าในสายอาชีพที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นระบบ 15.2.4) การจัดการฝึกอบรมและพัฒนาเป็นครั้งๆ ตามความจำเป็น 15.2.5) เรียนรู้จากประสบการณ์ ถอดความรู้จากผู้เชี่ยวชาญและนำหน่วยงานスマ帕นร์ สมาคมทางด้านโทรทัศน์เข้ามาร่วมดำเนินการ 15.2.6) กำหนดแผนสร้างคนต้นแบบจากอาจารย์มหาวิทยาลัยที่จะถ่ายทอดความรู้แก่ลูกศิษย์และผู้ที่เกี่ยวข้อง

ตอนที่ 2 ผลการวิจัยการพัฒนาแนวทางและกลยุทธ์การพัฒนากำลังคนและสมรรถนะบุคลากรเพื่อรองรับอุตสาหกรรมโทรทัศน์ระบบที่วิวัฒนาของประเทศไทยใน 5 ปีข้างหน้า เมื่อวิเคราะห์จากการศึกษาพบว่า การพัฒนากำลังคนและสมรรถนะบุคลากรเพื่อรองรับอุตสาหกรรมโทรทัศน์ระบบที่วิวัฒนาของประเทศไทยอยู่ในตำแหน่งที่เรียกว่า กลยุทธ์การพลิกตัว (Turnaround-oriented strategy : WO) เพื่อจัดหรือแก้ไขจุดอ่อนภายในต่างๆ ให้พร้อมที่จะจัดจราจรอุตสาหกรรมโทรทัศน์ระบบที่วิวัฒนาของประเทศไทยใน 5 ปีข้างหน้า (The Scenario of Workforce Development for Support Digital of Television Thailand's Industrial in the next 5 years) เมื่อกำหนดวิสัยทัศน์แล้วจึงกำหนดยุทธศาสตร์เพื่อเป็นการกำหนดหนทางที่คิดที่ดีที่สุด สำหรับประเทศไทย ที่ 1 กำหนดการรณรงค์และความร่วมมือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้มีค่านิยมและวัฒนธรรมเรื่องการพัฒนากำลังคนและสมรรถนะของบุคลากร เป้าประสงค์ที่ 1 หน่วยงานราชการและองค์กรอิสระ ได้แก่ กสทช. สถาบันการศึกษา สร้างความร่วมมือและกำหนดแนวทางด้านค่านิยมและวัฒนธรรมการพัฒนากำลังคนและสมรรถนะของบุคลากร เป้าประสงค์ที่ 2 หน่วยงานเอกชนและผู้ชุมชน ได้แก่ เจ้าของสถานประกอบการ ผู้ผลิตรายการโทรทัศน์ และผู้ชุมชนรายการโทรทัศน์ ร่วมกำหนดแนวทางและความร่วมมือในค่านิยม วัฒนธรรมการพัฒนากำลังคน สมรรถนะของบุคลากร ประกอบด้วย 2 กลยุทธ์ คือ 1) กลยุทธ์การกำหนด สร้างความร่วมมือ รณรงค์ค่านิยม วัฒนธรรมในการพัฒนากำลังคนและสมรรถนะของบุคลากร 2) กลยุทธ์การส่งเสริมการสร้างค่านิยม วัฒนธรรมการพัฒนากำลังคนและสมรรถนะบุคลากร ติดตามการดำเนินงานอย่างชัดเจนและอย่างต่อเนื่อง ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาผู้บริหารและบุคลากรให้มีความภาวะผู้นำที่เอื้อต่อการพัฒนากำลังคนและสมรรถนะของบุคลากร เป้าประสงค์ที่ 1 ผู้บริหารและบุคลากรของหน่วยงานราชการและองค์กรอิสระ ได้แก่ กสทช. สถาบันการศึกษา สร้างความร่วมมือและกำหนดแนวทางด้านค่านิยมและวัฒนธรรมการพัฒนากำลังคนและสมรรถนะของบุคลากร เป้าประสงค์ที่ 2 ผู้บริหารและบุคลากรของหน่วยงานเอกชน ได้แก่ เจ้าของสถานประกอบการ ผู้ผลิตรายการโทรทัศน์ และผู้ชุมชนรายการโทรทัศน์ ร่วมกำหนดแนวทางและความร่วมมือในค่านิยม วัฒนธรรมการพัฒนากำลังคน สมรรถนะของบุคลากร ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์ ประกอบด้วย 1) กลยุทธ์กำหนดคุณลักษณะของผู้นำที่ต้องการของหน่วยงานในการพัฒนากำลังคน สมรรถนะบุคลากรเพื่อเป็นผู้นำของการดำเนินการครั้งนี้ 2) กลยุทธ์การสร้างหลักสูตรภาวะผู้นำที่เหมาะสม สอดคล้องกับค่านิยม วัฒนธรรมของหน่วยงานด้านพัฒนากำลังคน สมรรถนะบุคลากร 3) กลยุทธ์การพัฒนาขีดความสามารถเฉพาะด้านที่เอื้อต่อการพัฒนากำลังคน สมรรถนะบุคลากร ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้าง

หลักสูตรและพัฒนาระบบ กระบวนการทำงาน และโครงสร้างพื้นฐานที่เอื้อต่อการพัฒนาがらส่วน สมรรถนะของบุคลากร เป้าประสงค์ที่ 1 ผู้บริหารและบุคลากรของหน่วยงานราชการและองค์กรอิสระ ได้แก่ กสทช. สถาบันการศึกษา สร้างหลักสูตร พัฒนาระบบ กระบวนการทำงานและโครงสร้างพื้นฐานที่จะเอื้อต่อการพัฒนาがらส่วน สมรรถนะของบุคลากรที่นับว่าเป็นสิ่งสำคัญของการพัฒนาบุคลากรให้ได้เปรียบในการแข่งขัน เป้าประสงค์ที่ 2 ผู้บริหารและบุคลากรของหน่วยงานเอกชน ได้แก่เจ้าของสถานประกอบการ ผู้ผลิตรายการโทรทัศน์ และผู้ชุมสายการโทรทัศน์ จะต้องสร้างหลักสูตร พัฒนาระบบ กระบวนการทำงานและโครงสร้างพื้นฐานที่เอื้อต่อการพัฒนาがらส่วน สมรรถนะของบุคลากร เพื่อให้สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์ ประกอบด้วย 1) กลยุทธ์สร้างหลักสูตรการพัฒนาがらส่วน สมรรถนะของบุคลากรให้เอื้อต่อด้านการพัฒนาがらส่วนและให้ความสำคัญต่อการพัฒนาがらส่วนขององค์กร 2) กลยุทธ์พัฒนาระบบการเรียนรู้ด้านการพัฒนาがらส่วน สมรรถนะของบุคลากรเพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจและระดับการพัฒนาがらส่วน สมรรถนะของบุคลากรมีระดับสูงขึ้น 3) กลยุทธ์การพัฒนาหน่วยงานต่างๆ ที่เอื้อต่อการพัฒนาがらส่วน สมรรถนะของบุคลากร ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 การนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาปรับปรุงให้ทันสมัยและประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสมพร้อมต่อการใช้พัฒนาがらส่วน สมรรถนะของบุคลากร เป้าประสงค์ที่ 1 หน่วยงานรัฐและองค์กรอิสระ ได้แก่ กสทช. สถาบันการศึกษา เป้าประสงค์ที่ 2 หน่วยงานเอกชน ได้แก่ สถานประกอบการ ผู้ผลิตรายการโทรทัศน์ ประกอบด้วย 3 กลยุทธ์ ได้แก่ 1) กลยุทธ์วิเคราะห์กำหนดความจำเป็นของงานหรือกระบวนการทำงานที่จำเป็นต้องปรับปรุงยุทธศาสตร์ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการพัฒนาがらส่วน สมรรถนะของบุคลากร 2) กลยุทธ์วางแผนและดำเนินงานให้อย่างเป็นรูปธรรมนำระบบเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการปฏิบัติงาน 3) กลยุทธ์การจัดทำระบบการรับข้อเสนอแนะในการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามายังการพัฒนาがらส่วน สมรรถนะของบุคลากรในหน่วยงาน

อภิปรายผลการศึกษา

จากการวิจัยเรื่องภาพอนาคตการพัฒนาがらส่วนเพื่อรองรับอุตสาหกรรมโทรทัศน์ระบบทีวีดิจิตอลของประเทศไทยใน 5 ปีข้างหน้า ซึ่งเสนออยุทธศาสตร์ในการพัฒนาがらส่วนและสมรรถนะของบุคลากร อุตสาหกรรมโทรทัศน์ระบบทีวีดิจิตอลของประเทศไทยมี 4 ยุทธศาสตร์ 11 กลยุทธ์ สามารถนำมาอภิปรายผลดังนี้ ผลการศึกษาและกำหนดแนวทางยุทธศาสตร์การพัฒนาがらส่วนเพื่อรองรับอุตสาหกรรมโทรทัศน์ระบบทีวีดิจิตอลของประเทศไทยใน 5 ปีข้างหน้า มีประเด็นอภิปราย ดังนี้ ยุทธศาสตร์ที่ 1 กำหนดการรณรงค์และความร่วมมือของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้มีค่านิยมและวัฒนธรรมเรื่องการพัฒนาがらส่วนและสมรรถนะของบุคลากร มี 1) กลยุทธ์การกำหนด สร้างความร่วมมือรณรงค์ค่านิยม วัฒนธรรมในการพัฒนาがらส่วนและสมรรถนะของบุคลากร มีความสำคัญต่อการพัฒนาองค์กร การดำเนินงานให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันง่ายต่อการทำงานร่วมกัน และส่งผลให้มีประสิทธิภาพในการทำงานสอดคล้องกับ (บัญเชิด บุตรอินทร์, 2555) ที่ศึกษาพบว่าการจัดการวัฒนธรรม ค่านิยม จะช่วยสร้างให้บุคลากรมีการพัฒนาตนเองมากขึ้นและจะมีประโยชน์ทั้งตนเองและองค์กร 2) กลยุทธ์การส่งเสริมการสร้างค่านิยม วัฒนธรรมการพัฒนาがらส่วนและสมรรถนะบุคลากร ติดตามการดำเนินงานอย่างชัดเจนและอย่างต่อเนื่องที่สอดคล้องกับงานของ (อนันต์ ธรรมชาลัย, 2557) ที่ได้ศึกษาเรื่องการ

พัฒนารูปแบบการจัดการความรู้ของกลุ่มอุดสาหกรรมปีโตรเคมีพบว่าการส่งเสริมด้านค่านิยม วัฒนธรรมองค์กร นั้นเป็นปัจจัยเสริมต่อการพัฒนาบุคลากรและองค์กรที่จะทำให้องค์กรประสบความสำเร็จ ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาผู้บริหารและบุคลากรให้มีความภาวะผู้นำที่เอื้อต่อการพัฒนาがらสังคนและสมรรถนะของบุคลากร ประกอบด้วย 1) กลยุทธ์กำหนดคุณลักษณะของผู้นำที่ต้องการของหน่วยงานในการพัฒนาがらสังคน สมรรถนะบุคลากรเพื่อเป็นผู้นำของการดำเนินการครั้งนี้สอดคล้องกับงานของ (พิศาล โพธิ์ทองแสงอรุณ, 2555) ที่พบว่า การกำหนดคุณลักษณะของผู้นำนั้นจะทำให้การดำเนินงานทั้งผลงานและการพัฒนาคน สมรรถนะของบุคลากร สำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ 2) กลยุทธ์การสร้างหลักสูตรภาวะผู้นำที่เหมาะสม สอดคล้องกับค่านิยม วัฒนธรรมของหน่วยงานด้านพัฒนาがらสังคน สมรรถนะบุคลากรสอดคล้องกับงานของ (ประลักษณ์ ฉัตรแสงอุทัย, 2557) ที่ได้กล่าวว่าการกำหนดหลักสูตรของการพัฒนาผู้นำควรกำหนดให้ล่วงหน้าเพื่อประโยชน์ต่อการพัฒนาทั้งบุคลากรและองค์กร 3) กลยุทธ์การพัฒนาขีดความสามารถเฉพาะด้านที่เอื้อต่อการพัฒนาがらสังคน สมรรถนะบุคลากร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (อรุวรรณ โภมรัตน์วัฒน์, 2557) ที่พบว่าการพัฒนาขีดความสามารถที่จะทำให้เกิดการพัฒนานี้มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ ความรู้ในงาน ทักษะด้านการบริหาร ทักษะการบริการและการสื่อสาร บุคลิกภาพส่วนบุคคล ความรู้รอบตัว บุคลิกภาพการบริหารอารมณ์ ยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างหลักสูตร และพัฒนาระบบ กระบวนการทำงาน และโครงสร้างพื้นฐานที่เอื้อต่อการพัฒนาがらสังคน สมรรถนะของบุคลากร 1) กลยุทธ์สร้างหลักสูตรการพัฒนาがらสังคน สมรรถนะของบุคลากรให้เอื้อต่อด้านการพัฒนาがらสังคนและให้ความสำคัญต่อการพัฒนาがらสังคนขององค์กรสอดคล้องกับงานของ (รัชฎา พุฒผึง, 2557) ที่ได้ศึกษาและกล่าวไว้ว่าการพัฒนาหลักสูตรเพื่อพัฒนาบุคลากร สมรรถนะนั้นผู้บริหารให้ความสำคัญต่อระบบและพัฒนาให้สอดคล้องกับองค์กร พร้อมสนับสนุนระบบการจัดการความรู้ ระบบการรักษาพนักงานที่มีศักยภาพให้อยู่กับองค์กรและสอดคล้องกับงานวิจัยของ (นันทนา ชาคริภูลอม, 2557) ที่พบว่าการพัฒนาหลักสูตรและวางแผนโครงการฝึกอบรมเพื่อให้การพัฒนาบุคลากรนั้นเกิดประสิทธิภาพและตอบสนองต่อเป้าหมายขององค์กร 2) กลยุทธ์พัฒนาระบบการเรียนรู้ด้านการพัฒนาがらสังคน สมรรถนะของบุคลากรเพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจและระดับการพัฒนาがらสังคน สมรรถนะของบุคลากรมีระดับสูงขึ้นสอดคล้องกับงานของ (รัชฎา พิชิตการค้า, 2557) ที่ได้ศึกษา พบว่าระบบการเรียนรู้นั้นมีอยู่หลายรูปแบบและจะส่งผลถึงความสำเร็จของการพัฒนาบุคลากรและมีหลายปัจจัย เช่น การจัดการความรู้ การฝึกอบรม การสัมมนา การแบ่งปันความรู้ ล้วนมีส่วนส่งเสริมให้เกิดประสิทธิภาพ ความสำเร็จในการพัฒนาบุคลากรและองค์กร 3) กลยุทธ์การพัฒนาหน่วยงานต่างๆ ที่เอื้อต่อการพัฒนาがらสังคน สมรรถนะของบุคลากรที่สอดคล้องกับงานศึกษาของ (พิทักษ์ ไปเร็ว, 2550) ที่ได้ศึกษาว่าบรรยกาศของและสภาพแวดล้อมของหน่วยงานมีผลต่อการพัฒนาบุคลากรและองค์กรจะส่งเสริมให้การปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น ยุทธศาสตร์ที่ 4 การนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาปรับปรุงให้ทันสมัยและประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสมพร้อมต่อการใช้พัฒนาがらสังคน สมรรถนะของบุคลากรและองค์กรจะส่งเสริมให้การปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น ยุทธศาสตร์ที่ 4 การนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาปรับปรุงให้ทันสมัยและประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสมพร้อมต่อการใช้พัฒนาがらสังคน สมรรถนะของบุคลากรและองค์กรให้มีความรู้ความสามารถในงาน วิจัยและพบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการให้องค์กรที่มีการพัฒนาบุคลากรและองค์กรให้มีความรู้ความสามารถในงาน จะต้องมีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาช่วยในการพัฒนา ประกอบด้วย 7 ปัจจัย ได้แก่ โครงสร้างองค์กรที่

เหมาะสม การมีวิสัยทัศน์ร่วมกัน การมีวัฒนธรรมในการเรียนรู้ในองค์กร บรรยายกาศเกื้อหนุนต่อการเรียนรู้ พนักงานมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสมและทำงานเป็นทีมใน เป้าหมายเดียวกันและสอดคล้องกับงานวิจัยของ (สุทธิ สินทอง, 2555) ที่พบว่าปัจจัยสนับสนุนให้เกิดการพัฒนา บุคลากรและองค์กรนั้นคือการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศมาประยุกต์ใช้อย่างแท้จริง 2) กลยุทธ์วางแผนและ ดำเนินงานให้อย่างเป็นรูปธรรมนำระบบเทคโนโลยีเข้ามาใช้ในการปฏิบัติงานสอดคล้องกับงานของ (อนุรักษ์ ไกร ยุทธ, 2557) ที่ได้วิจัยและพบว่าการประยุกต์ใช้ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศนั้นต้องวางแผนจะนำมาใช้อย่างไร ผ่านการประชาสัมพันธ์ช่องทางต่างๆ เป็นที่ยอมรับของคนในองค์กรและมองเห็นประโยชน์ในการนำมาใช้ ช่วยเหลือสนับสนุนการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลมากขึ้นด้วย 3) กลยุทธ์การจัดทำระบบการรับ ข้อเสนอแนะในการนำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ในการพัฒนากำลัง สมรรถนะของบุคลากรใน หน่วยงานสอดคล้องกับงานของ (วนพรรช พะรอมณี, 2557) ที่ได้ศึกษาเรื่องระบบการรับข้อเสนอที่นำระบบ เทคโนโลยีสารสนเทศมาช่วยนั้นจะทำให้ประสิทธิภาพของการพัฒนาการเรียนรู้ได้รวดเร็ว มีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยในครั้งนี้พบว่าภาพอนาคตการพัฒนากำลังคนและสมรรถนะเพื่อรับอุตสาหกรรม โทรทัศน์ระบบทวีดิจิตอลของประเทศไทยใน 5 ปีข้างหน้า ผู้ศึกษาขอนำเสนอข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาใน ครั้งนี้ คือ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1. หน่วยงานของรัฐหรือองค์กรอิสระที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนากำลังคนและสมรรถนะเพื่อ รองรับอุตสาหกรรมโทรทัศน์ระบบทวีดิจิตอลของประเทศไทยให้ความสำคัญต่อการกำหนดทิศทาง แนวทางให้ชัดเจน นอกจากนี้ควรพิจารณากำหนดงบประมาณไว้สำหรับการพัฒนากำลังคนแก่หน่วยงานที่ เกี่ยวข้องอย่างมีแบบแผนและต่อเนื่อง

1.2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรหันมาให้ความสำคัญกับการพัฒนากำลังคนและสมรรถนะที่ได้รับ ทราบเพื่อนำไปประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

2.1. การพัฒนากำลังคนและสมรรถนะของผู้ประกอบการสถานีโทรทัศน์ ผู้ผลิตรายการโทรทัศน์ สมาชิกนักวิชาชีพด้านโทรทัศน์ต่างๆ และสถาบันการศึกษาควรร่วมมือกันกำหนดเป้าหมาย แผนงาน หลักสูตรต่างๆ เพื่อรับอุตสาหกรรมโทรทัศน์ระบบทวีดิจิตอลอย่างเป็นระบบ

2.2. การแข่งขันทางด้านธุรกิจในอุตสาหกรรมนี้เกิดขึ้นอย่างรุนแรงจนบางผู้ประกอบการต้องปิด กิจการควรหันมาช่วยเหลือกันกำหนดแนวทางร่วมกันเพื่อไม่ให้เกิดความเสียหายทั้งผู้ประกอบการและหน่วยงาน ของรัฐหรือองค์กรอิสระ แต่เริ่มมีการร่วมมือกันบ้างแล้วในการประชุมความร่วมมือแลกเปลี่ยนทางด้านทรัพยากร มนุษย์

2.3. ผู้ประกอบการสถานีโทรทัศน์ ผู้ผลิตรายการโทรทัศน์ ควรหันมาให้ความสำคัญกับพัฒนา กำลังคนและสมรรถนะบุคลากรมากขึ้นและประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม

3. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 การวิจัยในครั้งต่อไปให้มีการทดลองใช้กลยุทธ์ที่พัฒนาขึ้นติดตามและประเมินผลของการนำกลยุทธ์นี้ไปใช้จริง

3.2 การศึกษาในครั้งต่อไปควรเพิ่มจำนวนของผู้เข้าร่วมประชุมยืนยันข้อเสนอเชิงนโยบายมากขึ้น เพื่อให้ครอบคลุมถึงจำนวนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมากขึ้น

3.3 ควรมีการวิจัยในการรองรับอุตสาหกรรมโถร์ทัศน์ระบบที่มีดิจิตอลในรูปแบบกระบวนการวิจัย หลายๆ แบบ เช่น การวิจัยและพัฒนา การสร้างรูปแบบพัฒนา เพื่อจะนำไปใช้ประโยชน์ในอุตสาหกรรมนี้ที่มีความแตกต่างของบริบทได้อย่างเหมาะสม

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

กฤษณ์ เลาห์นับ. (2555). การวิเคราะห์อนาคตการพัฒนาがらมคนสาขาวิชาสุขภาพของประเทศไทยใน ประชาคมอาเซียน. วารสารสำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ 7 ปีที่ 11 ฉบับที่ 1. กรุงเทพฯ.

จิระประภา อัครบวร. (2549). สร้างคนสร้างผลงาน. สำนักพิมพ์เต่า. กรุงเทพฯ.

จักร ติงศักดิ์. (2549) กลยุทธ์การบริหารผลการดำเนินงาน. บริษัท รุ่งเรืองรัตน์พริ้นติ้ง จำกัด. กรุงเทพฯ.

ชาติชาย ณ เชียงใหม่. (2554). แลนด์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์และองค์กรไทย. ส เจริญการพิมพ์.

กรุงเทพฯ.

ไชยรัตน์ เจริญสินโภาร. (2554). วิทยกรรมการพัฒนา : อำนาจ ความรู้ ความจริง เอกลักษณ์และความเป็น อีน. สำนักพิมพ์วิภาษา.

ธงชัย สันติวงศ์. (2533). การบริหารเชิงกลยุทธ์. โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพาณิช. กรุงเทพฯ. 2533.

ธัญญรัตน์ พฤตผึ้ง. (2557). การพัฒnarูปแบบการจัดการความรู้สำหรับธุรกิจระบบป้องกันอัคคีภัยใน อุตสาหกรรมโถร์เลียมและปีโตรเคมี วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

ธัญญาพิพิพ พิชิตการค้า. (2557). การพัฒnarูปแบบการแบ่งปันความรู้ในอุตสาหกรรมยาธีสก์ไดร์ฟ วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

เนตรพัฒนา ยาวิราช. (2550). การจัดการสมัยใหม่. บริษัท ทริปเพลส กรุ๊ป จำกัด. กรุงเทพฯ.

นันทน์ ขาวศิริกูลหล. (2557). รูปแบบการพัฒนาสมรรถนะการบริหารสำหรับผู้บริหารสถานศึกษาเอกชนนอก ระบบ เพื่อเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

บุญเชิด บุตรอินทร์. (2557). การสร้างรูปแบบเพื่อพัฒนาผู้ประกอบการในการเตรียมความพร้อมรองรับบุคลากร ต่างชาติในอุตสาหกรรมซอฟแวร์ วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

- บุญเลิศ เต็กสงวน. (2555). การพัฒนารูปแบบองค์กรแห่งการเรียนรู้และการจัดการความรู้โดยการแลกเปลี่ยน
ความรู้ผ่านเครือข่ายอินเตอร์เน็ต วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- บุษกร วัชรศรีโรจน์. (2555). HR CAFÉ. สำนักพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ. กรุงเทพฯ.
- ปกรณ์ ปริยากร. (2527). แนวความคิดว่าด้วยการพัฒนา สถาบันไทยคดีศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
กรุงเทพฯ.
- ประสิทธิ์ ฉัตรแสงอุทัย. (2557). รูปแบบการพัฒนาศักยภาพผู้บริหารองค์กรธุรกิจในประชามาเซียน
วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- พนา ทองมีเจื่อ. (2557). ที่วีดิจิทัล ไม่รู้ไม่ได้แล้ว. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ.
- พิทักษ์ ไปเร็ว. (2550). บทบาทนักพัฒนาทรัพยากรมนุษย์กับการเปลี่ยนแปลงสู่องค์กรนวัตกรรม กรณีศึกษา :
บริษัท ทรู คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) สารนิพนธ์ วิทยาศาสตร์มนابุณฑิต คณะพัฒนาทรัพยากร
มนุษย์และองค์การ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.
- พิศาล โพธิ์ทองแสงอรุณ. (2555). การพัฒนารูปแบบภาวะผู้นำที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมของกลุ่มโรงงาน
อุตสาหกรรมน้ำตาล วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
พระนครเหนือ.
- รังสรรค์ ประเสริฐศรี. (2548). พฤติกรรมมองค์กร. บริษัท สรรพสาร จำกัด. กรุงเทพฯ.
- วนพรรษ พेचรรณ. (2557). การพัฒนารูปแบบการเรียนแบบการจำโดยกฎแห่งความสมบูรณ์ออนไลน์ที่ส่งเสริม
การบูรณาการทางความจำ สำหรับนิสิตปริญญาตรี หลักสูตรการศึกษาบัณฑิต วิทยานิพนธ์
บริหารธุรกิจดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ศักดิพันธ์ ตันวิมลรัตน์. (2553). ข้อเสนอแนวทางแผนกลยุทธ์มหาวิทยาลัยศิลปากรในช่วงแผนพัฒนาการศึกษา
แห่งชาติ ฉบับที่ 11 (2555-2559). วิทยานิพนธ์หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารการศึกษา.
- สมยศ นาวีการเลิศ. (2549). การบริหารเชิงกลยุทธ์และนโยบายธุรกิจ. สำนักพิมพ์ผู้จัดการ. กรุงเทพฯ.
- สรรค์ชัย เตียวประเสริฐกุล. (2555). ยุทธศาสตร์ในโลกดิจิทอล. สำนักพิมพ์ เลิฟ แอนด์ เลิฟ. กรุงเทพฯ.
- สาคร สุขศรีวงศ์. (2550). การจัดการ : จากมุมมองนักบริหาร. กรุงเทพฯ : บริษัท จี.พี.ไซเบอร์ พรินท์ จำกัด.
- สุชาติ สุภាព. (2556). ที่วีดิจิ托ลเด็กกว่าที่วีแบบเดิม. สำนักพิมพ์ Science Publishing. กรุงเทพฯ.
- สุทธิ สินทอง. (2555). การพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้ในกระบวนการผลิตสำหรับวิสาหกิจขนาดกลางและ
ขนาดย่อม วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
- ศุภิตร สุวรรณ. (2554). การกำหนดยุทธศาสตร์. บริษัท เพชรเกษม พรินท์ จำกัด. กรุงเทพฯ.
- ไสวณ ภูเก้าล้วน, ฐิติวรรณ สินธุนกอก. (2557). การบริหารทรัพยากรมนุษย์. บริษัท แปลน พรินท์ จำกัด.
- กรุงเทพฯ.

สำนักกรรมการกิจการวิทยุกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และโทรคมนาคมแห่งชาติ. (2556). โครงการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนแม่บทและยุทธศาสตร์กิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์ฉบับที่ 1 (พ.ศ.2555-2559).

สำนักเลขานุการคณะกรรมการร่างวัลคุณภาพแห่งชาติ. (2545). เกณฑ์ร่างวัลคุณภาพแห่งชาติ. บริษัท อินโนกราฟฟิกส์ จำกัด. กรุงเทพฯ.

วัฒนา วงศ์เกียรติรัตน์. (2555). การวางแผนยุทธศาสตร์ของหน่วยงานภาครัฐ. โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ.

อรรวรร โภคลรัตน์วัฒนา. (2557). รูปแบบการพัฒนาศักยภาพของผู้บริหารระดับสูงในการบริหารงานเพื่อเพิ่มความสามารถการแข่งขันในอุตสาหกรรมเครื่องดื่มอเมกาออล์ วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจดุษฎีบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

อนุรักษ์ ไกรยุทธ. (2557). การพัฒนารูปแบบการจัดการธุรกิจอุตสาหกรรมโรงเรມในประเทศไทย วิทยานิพนธ์อนุรักษ์ ไกรยุทธ. (2557). การพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้ของกลุ่มอุตสาหกรรมปีโตรเคมี วิทยานิพนธ์อนันต์ ธรรมชาติ. (2557). การพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้ของกลุ่มอุตสาหกรรมปีโตรเคมี วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจดุษฎีบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

อนันต์ชัย คงจันทร์. (2557). การจัดการทรัพยากรมนุษย์. สำนักพิมพ์ภาคี. กรุงเทพฯ.
อนันต์ ธรรมชาติ. (2557). การพัฒนารูปแบบการจัดการความรู้ของกลุ่มอุตสาหกรรมปีโตรเคมี วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจดุษฎีบัณฑิตมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.
อัจฉรา จันทร์ฉาย. (2555). ศูนย์ความเป็นเลิศทางธุรกิจ คู่มือการวางแผนกลยุทธ์และการจัดทำ BSC. โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ.

Kaplan, Norton, สมพงษ์ สุวรรณจิตกุล. (2548). แผนที่ยุทธศาสตร์. นำอักษรการพิมพ์. กรุงเทพฯ.

ภาษาต่างประเทศ

Catherine Truss, David Mankin, Clare Kelliher. (2012). Strategic Human Resources Management. Oxford University Press Inc. Newyork.

Dalf, R. (2006). The New Era of Management: International Edition. Ohio : Thompson Corporation. .

Heung-Jun Jeon. (2012). The Effect of Globalization on Human Resource Management, Unions and Flexibility in South Korea. Korea University, Labor Institute Seoul Korea.

James S. Turley. (2011). The world is bumpy: globalization and new strategies for growth. The 2011 Globalization Survey.

John M. Invacevich, Robert Konopaske. (2556). Human Resources Management. McGraw-Hill.
Margaret M., Dani R. (2011). Globalization, Structural Change and Productivity Growth. ILO-WTO research assistance volume this version. February 2011.

- Mohd A. I., Maureen F. D., and Anthony H. (2011). The Effect of Globalization on Employee Psychological Healthand Job Satisfaction in Malaysian Workplaces. *Journal of Occupational Health*, (W. 2011).
- Noe, Hollenbeck, Gerhart and Wright. (2555). *Human Resources Management: Gaining a Competitive Advantage*. McGraw-Hill.
- Peter, Williams. (2012). *Global HR; Challenges Facing the Function*. Gower Publishing Company, Burlington.
- Richard Tanner Pascale and Anthony G. Althos. (1981). *The Art of Japanese Management*. New York : Simon & Shuster.
- Sheila M. R, Paul R. B. Richard S. W. (2000). *The Globalization of Human Resource Practices Survey*. HR Benchmark Group Issue 1 (Vol. 3) June 2000 Report.